

VESPERALE ROMANUM

A PIO PAPA X RESTITUTUM ET EDITUM
RHYTHMICIS SIGNIS A SOLESMENSIBUS
MONACHIS ORNATUM

SANCTA MARIA AB ASSUMPTIONE
MMXXIII

Decreta, quibus non derogatur per typicam Antiphonalis Romani editionem, hic addere in gratiam Lectoris Editoribus visum est.

DECRETUM

seu declaratio super editione Vaticana ejusque reproductione quoad libros liturgicos gregorianos.

Cum postulatum fuerit, an Episcopi possint propriam approbationem donare libris cantus gregoriani, melodias Vaticanæ editionis adamussim reproductas continentibus, sed cum signorum rhythmicorum indicatione, privata auctoritate additorum?

Sacra Rituum Congregatio, ad majorem declarationem Decreti n. 4259, 25 Januarii vertentis anni, respondendum censuit: Editionibus in subsidium scholarum cantorum, signis rhythmicis, uti vacant, privata auctoritate ornatis, poterunt Ordinarii, in sua quisque Dioecesi, apponere *Imprimatur*, dum modo constet, cetera, quæ in Decretis Sacræ Rituum Congregationis injecta sunt, quoad cantus gregoriani restaurationem, fuisse servata.

Quam resolutionem Sanctissimo Domino nostro Pio Papæ X, per Sacrorum Rituum Congregationis Secretarium relatum, Sanctitas Sua ratam habuit et probavit.

Die 11 Aprilis 1911. (n. 4263. Vol. VI., p. 114. Decret. authent. S.R.C.)

DECRETUM

circa modulandas monosyllabas vel hebraicas voces in lectionibus, versiculis et psalmis.

A quibusdam cantus gregoriani magistris Sacræ Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione expositum fuit; nimirum:

An in cantandis Lectionibus et Versiculis, præsertim vero in Psalmorum mediantibus ad asteriscum, quando vel dictio monosyllaba vel hebraica vox occurrit, immutari possit clausula, vel cantilena proferri sub modulatione consueta?

Et Sacra eadem Congregatio, approbante Sanctissimo Domino nostro Pio Papa X, rescribere statuit: *Affirmative ad utrumque.*

Die 8 Julii 1912.

Fr. S. CARD. MARTINELLI, S.R.C. *Præfictis.*

L. † S.

† Petrus La Fontaine, Episc. Charystien., *Secretarius.*

(Acta Apost. Sedis, Vol. IV., p. 539)

DECRETUM

circa syllabas hypermetricas in cantu hymnorum.

Dubium de syllabis hypermetrici quoad cantum. Sacra Rituum Congregatione pluries expostulatum fuit: «An regula descripta in Antiphonario Vaticano circa syllabas hypermetricas, quæ frequenter occurrunt in cantu hymnorum, scilicet quod ipsæ non elidantur, sed distinctæ pronuncientur propriaque nota cantentur, stricte et rigore interpretanda sit, vel e contra liceat etiam ipsas syllabas elidere, præsertim si in praxi id facilius et convenientius censeatur»?

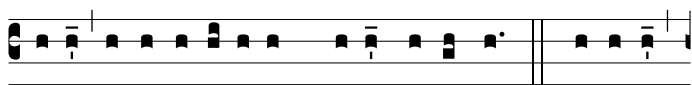
Et Sacra eadem Congregatio, audita specialis Commissionis pro cantu liturgico gregoriano sententia, propositæ quæstioni, re sedulo perpensa ita rescribendum censuit: «Negative ad primam partem, affirmative ad secundam». Atque ita rescripsit et declaravit die 14 Maii 1915.

A. CARD. VICO, *Pro-Prefectus*.

† Petrus La Fontaine, Patriarcha electus Venetiarum, *Secretarius*.
(Acta Apost. Sedis, 1915, fasc. 9, p. 237).

IN PRINCIPIO VESPERARUM.

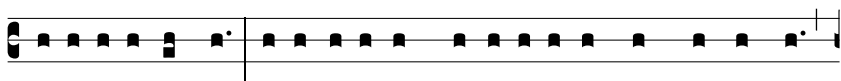
Tonus festivus.

E- us in adju-tó-ri- um mé- um inténde. ʀ. Dómi-ne

ad adju-vándum me fe-ští-na. Gló-ri- a Pá-tri, et Fí-li- o, et

Spi-rí-tu- i Sáncto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper

et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

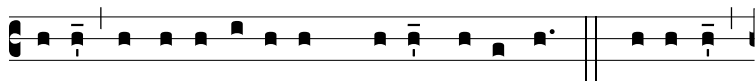
A Septuagesima usque ad Pascha, loco Allelúia, dicitur:

Laus ti-bi Dómi-ne Rex æ-térnæ gló-ri- æ.

Hoc tono utendum est in Duplicibus, Semiduplicibus et Dominicis.

Tonus ferialis.

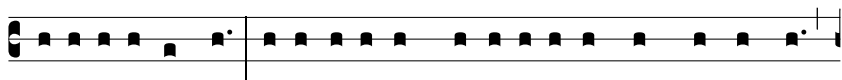

D

E- us in adju-tó-ri- um mé- um inténde. ʀ. Dómi-ne

ad adju-vándum me fe-ští-na. Gló-ri- a Pá-tri, et Fí-li- o, et

Spi-rí-tu- i Sáncto. Sic-ut é-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper,

et in sǣ-cu-la sǣ-cu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Vel: Laus tí-bi Dómi-ne Rex æ-térnæ gló-ri- æ.

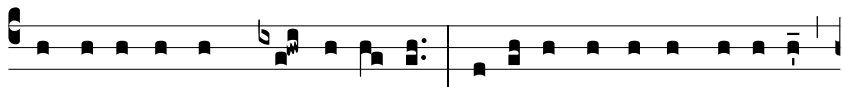
Hoc tono utendum est supradictis diebus ad Completorium, et in Festis Simplicibus et Feriis etiam ad Vesperas.

Adhiberi potest ad libitum in Vesperis Festorum quæ cum majori solemnitate celebrantur.

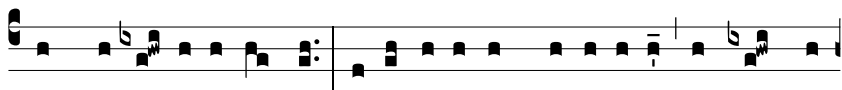
Tonus solemnns.

D E- us in adju-tó-ri- um me- um in-ténde. ʀ. Dómi-ne

ad adju-vándum me fe-ſtí-na. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o

et Spi- rí- tu- i Sáncto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et

semper, et in sǣ-cu-la sǣ-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ia.

Vel: Laus ti-bi Dómi-ne Rex æ-térnæ gló-ri- æ.

TONI PSALMORUM.

Tot sunt Toni regulares Psalmorum, quot modi cantionum, id est octo. Est etiam Tonus Peregrinus, et Tonus in directum, de quibus infra.

In singulis Tonis habetur initium seu inceptio, flexa (si in versiculo locus sit flexæ), mediatio, et terminatio.

In Tonis 1, 3, 4, 7 et 8 habentur variæ terminationes seu *Differentiæ*, quæ respondent variis modis quibus inchoantur Antiphonæ istorum tonorum, ita ut ex fine versiculi facilius evadat transitus ad Antiphonam quando resumitur debet.

Psalmus quilibet cum Antiphona cantandus, in ipso tono Antiphonæ cantari debet, et terminari in differentia quam Antiphona postulat.

In eodem tono variæ differentiæ designantur per litteram ultimæ notæ cuiusque differentiæ respondentem; id est A pro *la*; B pro *si*; C pro *ut*; D pro *re*; E pro *mi*; F pro *fa*; G pro *sol*.

Littera conveniens inscribitur cum ipso tono Antiphonæ: ponitur majuscula, quando respondet chordæ finali modi; secus, minuscula.

Si plures differentiæ ejusdem Toni terminantur in eadem nota, distinguuntur per numerum litteræ adjunctum: v. g. in Tono 1., g, g2, g3.

Psalmus quilibet intonandus est a Cantore cum initio proprii Toni, ad omnes Horas, etiam in Officio feriali vel pro Defunctis. Versiculi sequentes incipiuntur in chorda tenoris.

Si duo vel plures Psalmi, vel plures ejusdem Psalmi divisiones substant eadem Antiphonæ, et dicendi sunt cum distinctis *Gloria Patri*, intonatio rursus fieri debet a Cantore cum inceptio in initio cuiusque Psalmi vel divisionis. Sed si dicuntur sub eodem Gloria Patri, non fit nova intonatio.

In Canticis ex Evangelio (*Magnificat*, *Nunc dimittis*) inceptio fit ad singulos versus, etiam in Officio feriali vel pro Defunctis.

Pro Cantico *Magnificat* in singulis Tonis, antiqui utebantur quotidie modulatione solemniori, nempe magis ornata, quæ secundum usum nunc communior, usurpari potest saltem in Festis majoribus, seu primæ vel secundæ classis.

Quando Antiphona est tantum inchoanda ante Psalmum (ut in Semiduplicibus et infra), si ejus prima verba sunt eadem ac prima verba Psalmi et ex ipso Psalmo desumpta, Psalmus incipi debet in chorda tenoris, ab eo verbo in quo desinit inchoatio Antiphonæ. In Antiphonario post prima verba Psalmi quæ non repeti debent, ponitur signum]. Si Antiphona componitur

ex primo versu Psalmi, ut Ant. *Qui habitat* in Officio Dedicationis, Cantor in Officio Duplici incipit Psalmum cum initio a secundo versu (nisi in fine Antiphonæ addatur Alleluia; tunc enim resumitur Psalmus a primo versu).

(*Loco diiſſerentiæ g2 potest ad libitum usurpari Diff. g; et pro diiſſerentiā a3, Diff. a2.*)

In omnibus Tonis Psalmorum flexa fit deprimendo ultimam syllabam ac etiam penultimam si sit brevis. Sed in monosyllaba vel hebraica dictione fit tantum sustinendo vocem in tenore, cum aliquantula pausa.¹

(*Loco huius ultimæ diiſſerentiæ quæ cum solis Antiphonis Confitemini Dómino, Dómine probásti et Alleluia in Vesperis ferialibus usurpatur, adhiberi potest diiſſerentiā g.)*

Quando Antiphona notatur cum A*, potest ad libitum adhiberi Differentia sequens.

Apud antiquos Mediatio fiebat ut in 1 Tono: sed a sæculo XVI sensim huius invaluit alterius Mediationis, quæ jam in antiquis Tonalibus reperitur ut secunda Mediatio pro longioribus versibus.

Tonus peregrinus.

Hic Tonus adhibetur tantum pro Psalmo *In éxitu Israel* quando cantatur in Vesperis Dominicæ, et aliquoties pro Psalmo *Laudáte pueri* ad Vesperas.

Vel ad lib.

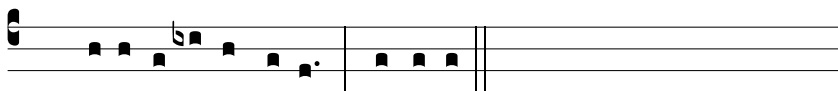
In éx-i-tu Isra- *el* de **Ægýp-** to, * domus Ja-cob... In éx-i-tu

Isra- *el* de **Ægýp-** to, * domus Ja-cob de pópu-*lo* **bárba-** ro:

Fa-cta est Judæ- a san-cti- fi- cá- ti- o e- jus: *vel:* san-cti- fi- cá- ti- o

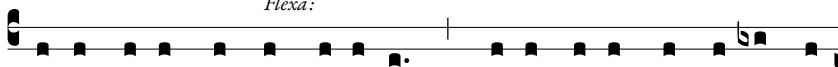
e- jus. * Isra- el pot- é- stas e- jus. Ma- re vi- dit et fu- git:

¹Ex decretis S.R.C. 8 Julii et 8 Decembris 1912, quando in Lectionibus et Versiculis et in Psalmorum mediationibus monosyllaba vel hebraica dictio occurrit, potest ad libitum immutari clausula, vel proferri sub modulatione consueta.

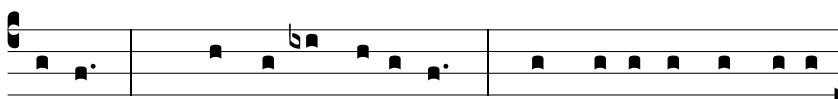

vel: Ma-re vi-dit et fu-git: * Jordá-nis...

Flexa:

Ma-nus ha-bent, et non palpá-bunt: † pe-des ha-bent, et non ambu-

la-bunt: * *vel:* et non ambu-la-bunt: * non clamá-bunt in gúttu

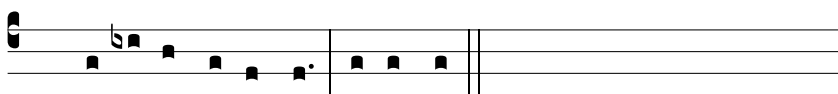
Mediatio contracta

re su-o. Be-ne-díctio dómu-i Isra-el: *vel:* dómu-i Isra-el: *

be-ne-dí-xit dómu-i A-a-ron. Adjí-ci-at Dómi-nus su-per vos:

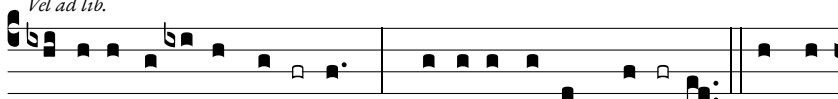

vel: Dó-mi-nus su-per vos: su-per vos,...

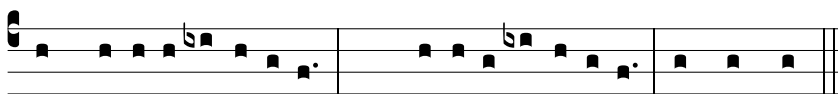

L audá-te pú- e-ri Dómi-num: * laudá-te nomen Dómi-ni.

Vel ad lib.

Laudá-te pú- e-ri Dómi-num: * laudá-te nomen Dómi-ni. Sit no-

men Dómi-ni be-ne-díctum, *vel:* Dómi-ni be-ne-díctum, ex hoc nunc,...

Tonus in directum.

Hic Tonus usurpatur pro Psalmis qui dicendi prescribuntur in Precibus Officii sine Antiphona: ut pro Ps. 145. in Vesperis pro Defunctis et pro Ps. 69 in Litanis Sanctorum, etc.

D e- us, in adju- tó- ri- um me- *um intén-* de: * Dó-

Flexa.

mi- ne ad adju- vándum me fe- stí- na. adjú- tor e- jus, †...

Mediatio cum supervenienti.

á- nima me- a Dómi- num, †... confí- de- re in princí- pi- bus.

In monosyllaba etc.

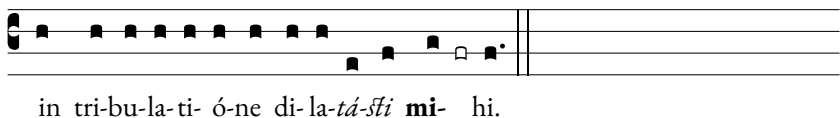
omnes qui quæ- runt te *vel:* omnes qui quæ- runt te pro- pi- ti-

á- ti- o est. *vel:* pro- pi- ti- á- ti- o est. li- be- rá- tor me- us es tu.

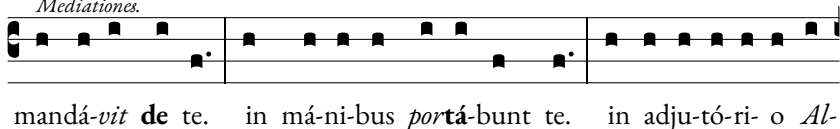
vel: li- be- rá- tor me- us es tu. réd- imet Isra- el *vel:* réd- imet Isra- el

In voce monosyllaba vel hebraica, flexa fit eodem modo quo supra, vel ad libitum recta voce et protracta cum pausa, sicut in aliis Tonis Psalmorum.

Sabbato Sancto ad Completorium pro Psalmis, et in Officio Resurrectio- nis Domini usque ad Vesperas Sabbati in Albis, pro Psalmis qui ad Horas cantantur sine Antiphona et pro Cantico *Nunc dimittis*, potest usurpari To- nus sequens:

Mediationes.

Terminationes.

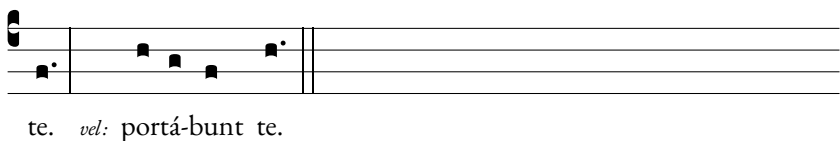
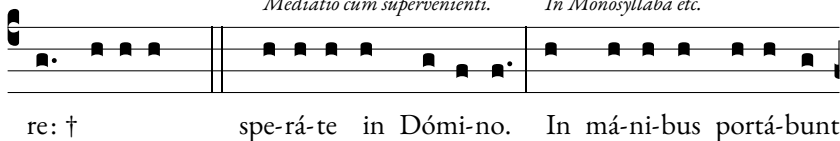
Flexa ut in Tono 2 Psalmodie.

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, Psalmi ad Completorium, cantantur in Tono in directum ut supra, vel ad libitum in tono sequenti:

Mediatio cum supervenienti.

In Monosyllaba etc.

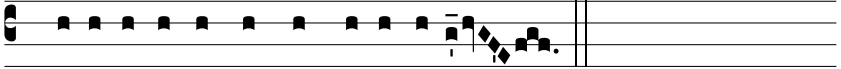

TONI VERSICULORUM.

Tonus cum neuma.

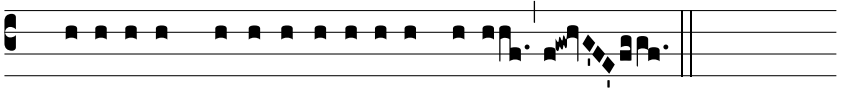

ψ. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti- o me- a.

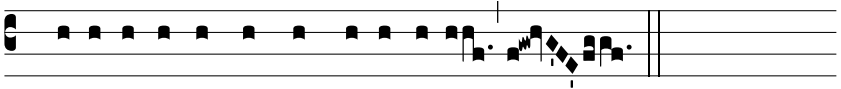

℞. Sic-ut incénsum in conspéctu tu- o.

Vel juxta recentiorem usum.

ψ. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti- o me- a.

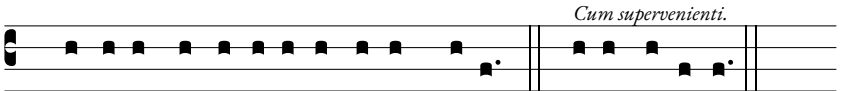

℞. Sic-ut incénsum in conspéctu tu- o.

Sic cantatur ψ. cum ℞. suo post Hymnum, vel Responsorium breve. In quibusdam Festis solenmioribus, ψ. et ℞. cantantur in tono magis ornato, ut notatur propriis locis.

Tonus simplex.

Omnes Versiculi præter eos qui supra memorantur, cantantur in tono simplici (nisi aliter notetur), ut infra:

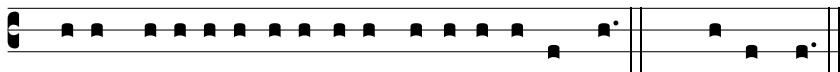

ψ. Digná-re me laudá-re te Virgo sacrá-ta. ... De- i Gé-ni-trix.

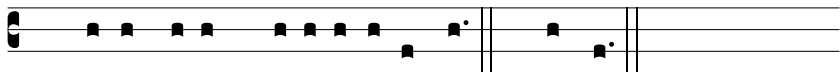

℞. Da mi-hi virtú-tem contra hostes tu- os.

Si in fine occurrat vox monosyllaba vel hebraica indeclinabilis:

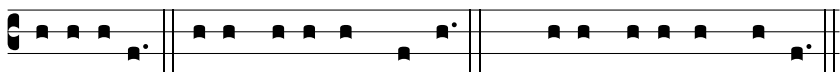
ψ. Fi- at mi-se-ri-córdi- a tu- a Domí-ne su-per nos. *vel:* su-per nos.

℞. Quemadmodum spe-rá-vimus in te. *vel:* in te.

mandá-vit de te. *vel:* mandá-vit de te. in Je-rú-sa-lem. *vel:* in

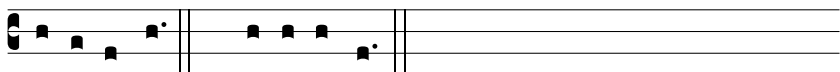
Je-rú-sa-lem. vi-tam æ-térnam. Amen. *vel:* vi-tam æ-térnam. Amen.

præ-vé-ni- et te. *vel:* præ-vé-ni- et te.

lí-be-ra me. *vel:* lí-be-ra me. pro-té-ge nos. *vel:* pro-té-ge nos.

ádj-u-va nos. *vel:* ádj-u-va nos.

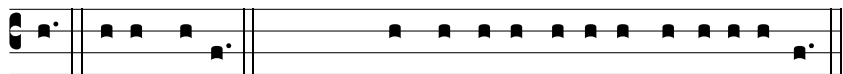
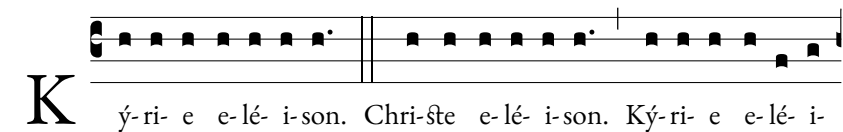
Nota vocem ψ. Allelúia in fine Versiculi semper tractandam esse latino modo. Nomen vero Jesus, etiamsi declinetur, semper acui in ultima syllaba. Et hoc in omnibus Tonis communibus.

*Quando Versiculus est solito longior, potest in eo fieri flexa † et metrum *, eodem modo quo fiunt flexa et mediatio Tono Psalmorum in directum, ut supra.*

ψ. Dóminus vobiscum ante vel post Orationem cantatur semper recta voce, nisi adhibeatur pro Oratione tonus antiquus ad libitum.

Pro Versiculis post Orationem in fine Officii confer que infra notantur ad Tonum Orationis.

Preces ad Completorium, cantantur in tono simplici Versiculorum; quibus præmittitur:

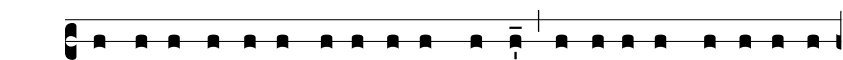

son. Pa-ter noster. *secreto.* ψ. Et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem.

Confessio vero, sive in principio Completorii, sive intra Preces, non cantatur unquam, sed tota dicitur, cum ψ. Misreátur et Indulgéntiam, voce recta et paulisper depressa.

Item, Preces ferales non cantantur, sed dicuntur recto tono, nisi contraria adsit consuetudo.

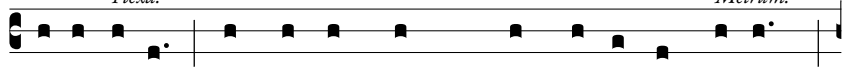
TONUS CAPITULI.

I n di- é-bus il-lis salvá-bi-tur Ju-da, et Isra- el ha-bi-tá-bit

Flexa.

Metrum.

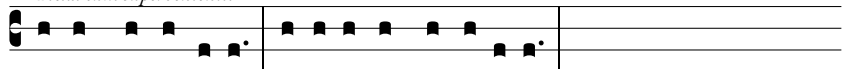
confi-dénter, † et hoc est nomen quod vo-cá-bunt e- um: *

Punctum.

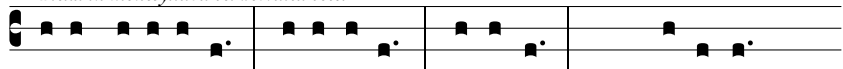
Dómi-nus jústus noster. ƿ. De- o grá-ti- as.

Flexa cum supervenienti.

de somno súrge-re. cré-di-tur ad ju-sti-ti- am.

Flexa in monosyllaba vel hebraica voce.

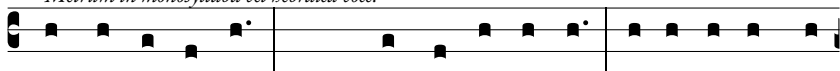
De- us cá-ri-tas est. De- i Ja-cob. scripta sunt. *vel:* scripta sunt.

Metrum cum supervenienti.

grá-ti- a et forti-tú-di-ne. honor et gló-ri- a.

Metrum in monosyllaba vel hebraica voce.

qui mit-tendus est. *vel:* qui mit-tendus est. invo-cá-tum est

su-per nos. *vel:* invo-cá-tum est su-per nos. quæ fé-cimus nos.

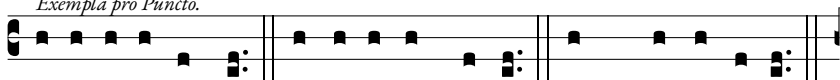

vel: quæ fé-cimus nos. Dómi-nus Ja-cob. *vel:* Dómi-nus Ja-cob.

nomen e-jus Emmá-nu-el. *vel:* nomen e-jus Emmá-nu-el.

Exempla pro Puncto.

di-li-génti-bus se. sæ-cu-ló-rum Amen. in Chri-ſto Je-su.

depre-cá-bi-tur. in perpé-tu-um. Dómi-nus omní-po-tens.

Punctum non mutatur ad vocem monosyllabam vel hebraicam. Omittitur flexa si textus brevior sit vei alio modo non permittat.

Si loco flexæ vel metri, vel alibi in Capitulo occurrit interrogatio, modulatur ut in Lectione; sed si venerit in fine, servatur tonus puncti.

TONI ORATIONUM.

Tonus festivus.

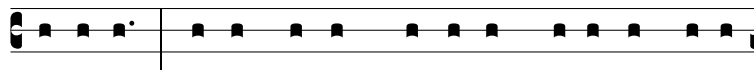
Hic tonus servatur quando Officium est Duplex, vel Semiduplex, vel de Dominica, in Vesperis ad Orationem principalem et ad Orationes Suffragiorum et Commemorationum.

D

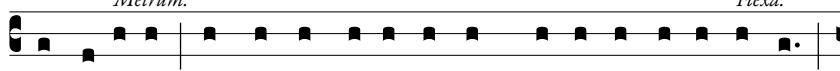

Omi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

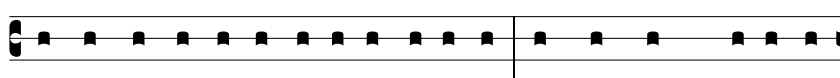
O

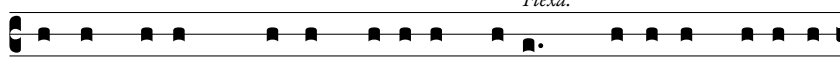
- rémus. Pre-ces nostras quæ-sumus Dómi-ne, clemén-

*Metrum.**Flexa.*

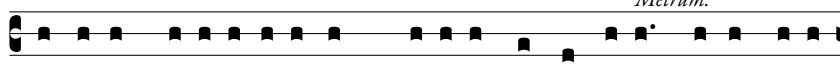
ter exáudi: atque a pecca-tó-rum víncu-lis abso-lú-tos,

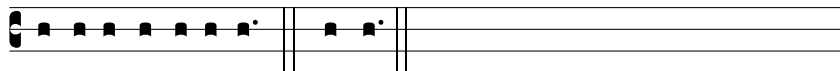
ab omni nos adver-si-tá-te custó-di. Per [eumdem] Dómi-num

Flexa.

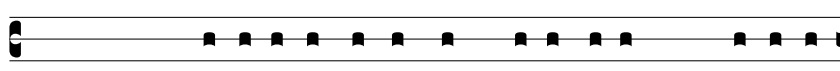
nostrum Je-sum Chri-stum Fí-li-um tu-um: qui te-cum vi-vit et

Metrum.

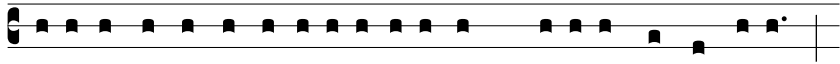
regnat in uni-tá-te [e-júsdem] Spí-ri-tus Sancti De-us: per ómni-a

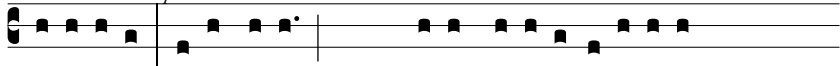
sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum R. Amen.

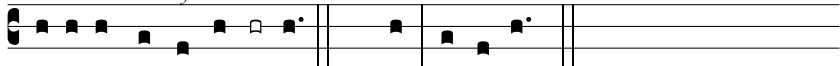
Alia conclusio: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre [vel: Qui te-cum

Metrum.

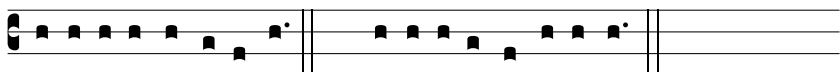
vi-vit et regnat] in u-ni-tá-te [e-júsdem] Spí-ri-tus Sancti De- us: *etc.*

Metrum cum supervenienti.

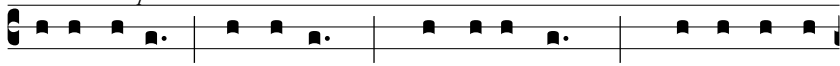
pi- e-tá-te pro-séque-re: ... sol-emni-tá-te læ-tí-fi-cas:

Metrum in monosyllaba.

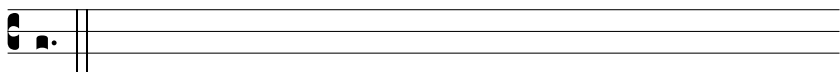
mo-ri- éndo confés-si sunt. *vel* con fés-si sunt. ...

de-co-rá-re digná-tus es. *vel* de-co-rá-re digná-tus es. ...

Flexa cum supervenienti.

percé- pimus quæ- sumus ... quæ recta sunt. ... pro- te- gendum

nos. ...

In ipsa Oratione fit primo metrum, deinde flexa. In conclusione vero prius flexa, deinde metrum. Metrum in Oratione fit plerumque ubi in textu habetur duplex punctum; flexa, ubi habetur punctum cum virgula, vel si non adsit, ad primam virgulam post metrum ubi permittit sensus; secus, omittitur.

In conclusione *Qui vivis* vel *Qui tecum vivit*, fit solummodo metrum.

Advertendum est verba *Jesum Christum Filium tuum*, aliquando in fine Orationis posita, pertinere ad corpus orationis, ut in Festo et in Octava S. Stephani. Conclusio tunc incipit ad verba *Qui tecum*.

(Diligenter notandum est, in hoc Vesperi, signa †, *, Orationibus interjecta, non posita esse pro tono festivo supra descripto, sed pro *tonis antiquis ad libitum* qui infra traduntur. Porro præfata signa etsi aliquando, non semper concordant cum divisionibus istius toni festivi.)

Tonus ferialis.

A) Diebus supra memoratis ad Horas minores, in Festis Simplicibus et Feriis ad omnes Horas, Orationes cantantur in tono, ut aiunt, *Feriali*; hoc est: recta voce a principia ad finem, solummodo sustentando tenorem ubi alias fieret metrum et flexa, et in fine.

B) Est etiam in usu alius tonus ferialis, qui assignatur pro Orationibus positus in fine Psalterii post Antiphonas B.M.V. et pro Officio Defunctorum quando cum minori clausula dicuntur. Inservit etiam pro Orationibus Litaniarum.

Hic alter tonus in omnibus convenit cum prima tono feriali (A), præterquam quod in fine Orationis, et conclusionis, fit punctum per semiditonus

Tonus antiqui ad libitum.

Sed olim pro Orationibus duplex usurpabatur tonus, quorum usus in quibusdam Ecclesiis, et apud veteres Ordines perseverat cum variationibus quæ ad essentiam non pertinent: unus, *solemnis* dictus; alter, *simplex*.

Tonus *solemnis* adhibetur pro Oratione principali, pro Orationibus Suffragiorum et Commemorationum in Vesperis (idque totum sine distinctione ritus festivi vel ferialis.

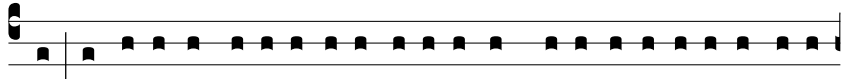
Tonus *simplex* inservit pro Oratione diei ad Horas minore, pro Oratione post Antiphonam B.M.V. in fine Officii, et ceteris Orationibus.

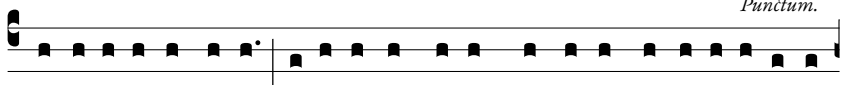
Adhibetur etiam in Officio Defunctorum, etiam ad Vesperas, in Exsequiis et Absolutionibus (non autem in Missa).

Tonus sollemnis.

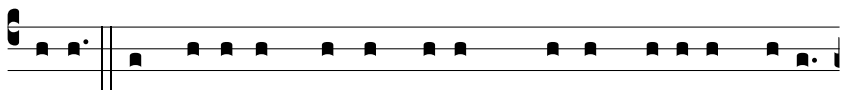
D Omi-nus vo-bis-cum. [Pax vo-bis]. ꝛ. Et cum spí-ri-tu tu-
Flexa.

 o. O-rémus. Ma-je-stá-tem tu- am Dómi-ne supplí-ci-ter ex-o-rá-

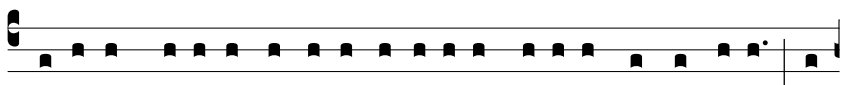
 mus: ut sic-ut Ecclé-si- æ tu- æ be- á-tus André- as Apósto-lus éxsti- tit

Punctum.

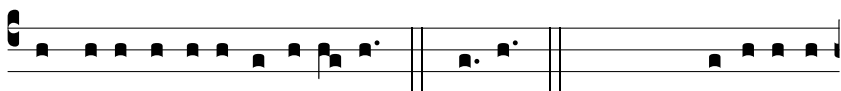
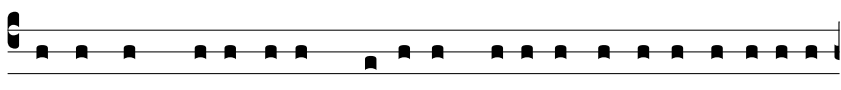
præ-di-cá-tor et rector; i-ta a-pud te sit pro no-bis perpé-tu-us inter-

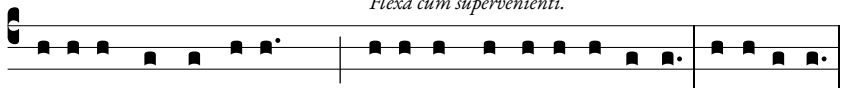
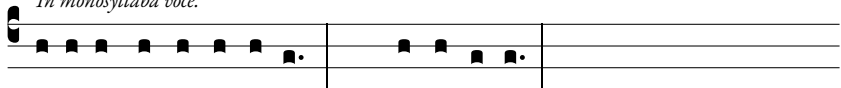
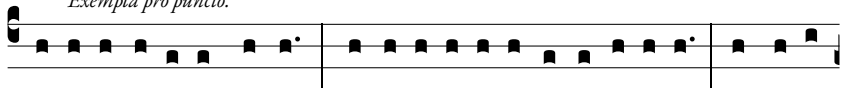
cëssor. Per Dómi-num nóstrum Je-sum Chri-stum Fí-li-um tu-um,

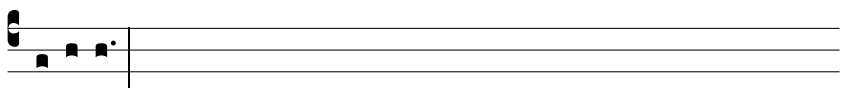
qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per

ómn-i a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. *Alia conclusio:* Qui vi-vis et

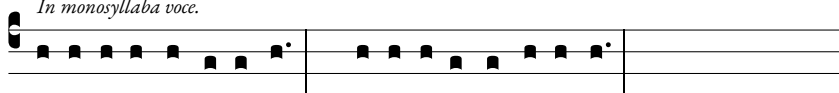
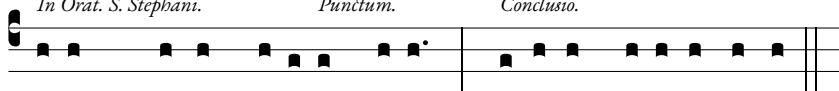
regnas cum De-o Patre [Qui te-cum vi-vit et regnat] in u-ni-tá-te

Flexa cum supervenienti.Spí-ri-tus Sancti De-us *etc.* pré-ci-bus nóstris accómo-da. afflí-gimur.*In monosyllaba voce.*mo-ri-éndo confés-si sunt. *vel.* confés-si sunt.*Exempla pro puncto.*

ve-tústa sérv-i-tus te-net. pro-pi-ti-a-ti ó-nis accé-le-ret. pérfru-i

læ-ti-a.

In monosyllaba voce.red-íme-re digná-tus es. *vel.* red-íme-re digná-tus es.*In Orat. S. Stephani.**Punctum.**Conclusio.*

Je-sum Chri-stum Fí-li-um tu-um. Qui te-cum vi-vit et regnat...

In ipsa Oratione fit flexa tantum, in fine primæ distinctionis.

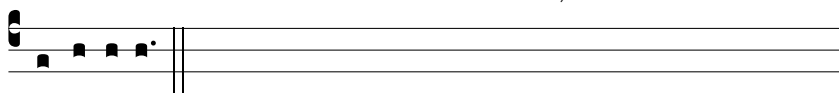
Post flexam, et post pausam quamlibet, tenor non statim, sed mediante unius toni intervallo, resumitur debet.

Si Oratio sit solito longior, ut Oratio *A cunctis, Omnipotens sempiternæ Deus* punctum fieri potest in ipso corpore Orationis semel vel pluries, prout fert textus, sed ita ut inter punctum et punctum fiat semper flexa.

Sic pro *Dóminus vobiscum* dicendus sit ψ. *Dómine exáudi*, sic cantatur:

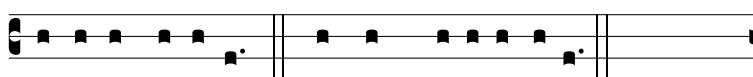

ψ. Dómi-ne exáudi o-ra-ti-ó-nem me-am. ʀ. Et clamor me-us ad

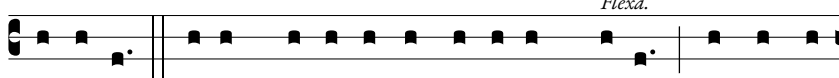

te vé-ni-at.

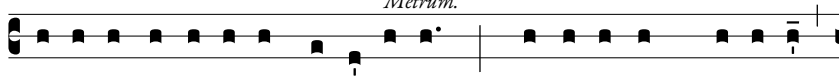
Tonus simplex.

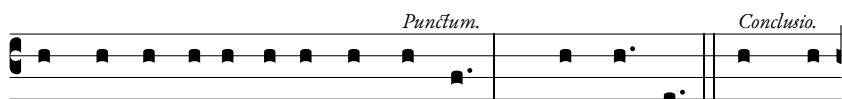
D Omi-nus vo-bíscum. ʀ. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Flexa.

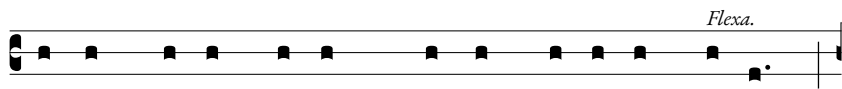
O-rémus. Præsta, quæ-sumus omni-pot-ens De-us: † ut semper

Metrum.

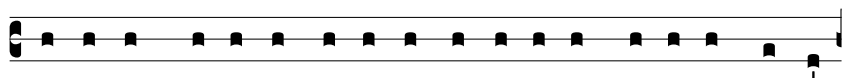
ra-ti-o-na-bí-li-a me-di-tántes, * quæ ti-bi sunt plá-ci-ta,

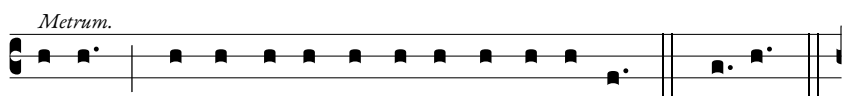
et di-ctis exsequámur et fa-ctis. *vel:* et fa-ctis. Per Dó-

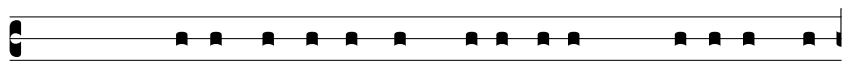
mi-num nostrum Je-sum Chri-stum Fí-li-um tu-um: †

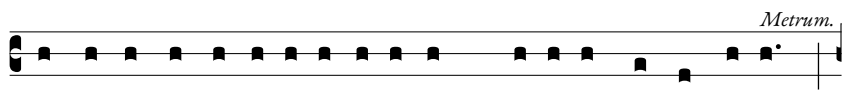
qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti

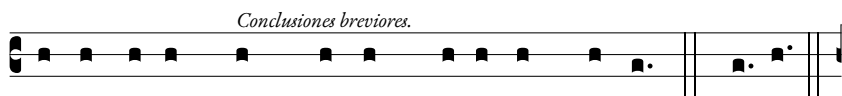
De-us, * per ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen.

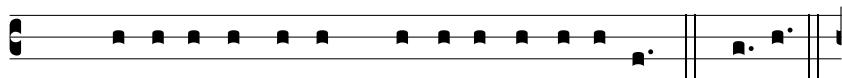
Alia conclusio. Qui vivis et regnas cum De-o Patre [*vel* Qui te-cum vivit

et regnat] in u-ni-tá-te [e-júsdem] Spí-ri-tus Sancti De-us, *etc.*

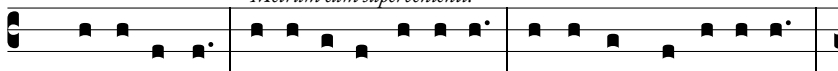
per ómni-a... Per Chri-stum Dómi-num nostrum. R. Amen.

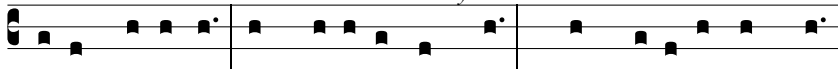
vel Qui vi-vas et regnas in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen.

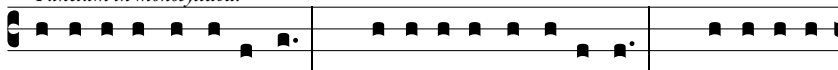
concé-de læ-tí-ti-am. confés-si sunt. *vel* confés-si sunt. digná-tus es.

Metrum cum supervenienti.

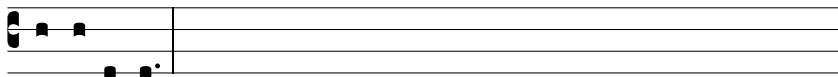
vel digná-tus es. subsí-di a cónfe-rat. concé-de pro-pí-ti-us.

Metrum in monosyllaba.

præsta quæ-sumus. ad pro-te-géndum nos. vel ad pro-te-géndum nos.

Punctum in monosyllaba.

red-ime-re digná-tus es. vel red-ime-re digná-tus es. vel red-ime-re

digná-tus es.

Punctum in fine Orationis ante conclusionem fit per semiditonum vel per diapente, juxta receptum usum. Ante *℟. Amen*, punctum semper fieri debet in semiditono, etiam si desit conclusio proprie dicta, ut in Oratione *Deus qui salutis æternæ*, quando post Ant. *Alma redemptoris* dicitur.

Flexa regulariter fieri debet in fine primæ distinctionis; omittitur tantum quando Oratio est brevior. Metrum numquam omittendum est.

In Orationibus quæ longiores sunt, ut in Benedictionibus solemnibus, et in Pontificalibus Functionibus, alternantur flexa et metrum. Si vero textus in plures periodos dividatur, in fine cujusque periodi fit punctum ut in fine Orationis.

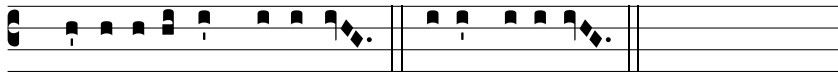
Nota in hoc Antiphonario Orationes his signis muniiri quæ tonis antiquis conveniunt. Scilicet ad signum †, debet fieri flexa tonis simplicis; ad, metrum. Si deest signum †, locus non est flexæ, quæ omittenda est.*

*In tono solemnī, flexa fit ad signum †; ad signum *, pausa tantum. Si desit, flexa fit ad *.*

*Orationes quæ in Vesperis tantum dicendæ sunt (Orationes Suffragiorum et Vesperarum in Feriis Quadragesimæ) unicum exhibent signum *, pro flexa toni solemnī, in quo sunt cantandæ.*

IN FINE HORARUM.

In fine Completorii, dicta Oratione, et post Orationem repetito *ψ. Dóminus vobiscum* *℟. Et cum spíritu tuo*, dicitur:

ψ. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. ʀ. De- o grá-ti- as.

Post ψ. *Benedicámus Dómino*, Benedictio *Benedicat et custódiat* dicitur ab eo qui præest, recta quidem, sed gravi et protracta voce.

Tunc dicitur Antiphona B.M.V. pro tempore cum ψ. et Oratione in altero tono feriali (vel antiquo simplici), si sit cantanda. Deinde, voce depressa et recta ut supra:

ψ. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. ʀ. Amen.

Isti Versiculi *Fidélium animæ, Dóminus det nobis, Divínium auxílium* dicuntur eodem modo ad Vesperas (si tunc dicendi sunt), post ψ. *Benedicámus Dómino* decantatum in tono competenti, ut infra.

TONI ψ. BENEDICAMUS DOMINO.

In fine Vesperarum, ψ. Benedicamus Domino cantatur a Cantore vel Cantoribus in uno ex tonis infra positís, prout qualitas diei vel Festis requirit. Eodem modo respondetur a Choro Deo gratias.

In Festibus Solemnibus.

In I Vesperis.

2.

B

In II Vesperis.

6.

B E- ne- di- cá- mus Dó- mi- no.

Ꝛ. De- o grá- ti- as.

Vel alio modo:

5.

B E-ne-di-cámus Dó-

mi-no.

Ꝛ. De- o grá- ti- as.

In Festibus Duplicibus.

In I Vesperis.

2.

B E-ne-di- cá- mus Dó- mi-no.

Ꝛ. De- o grá- ti- as.

In II Vesperis.

8.

B E-ne-di-cá-mus Dómi-no.

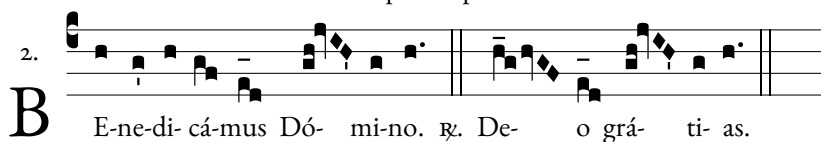

R. De-o grá-ti-as.

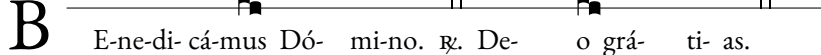
In Festibus Semiduplicibus.

In Vigilia Epiphaniæ, in Dominicis infra Octavas Nativitatis et Corporis Christi, et diebus infra Octavas quæ non sunt de B.M.V. (præter Octavas Paschæ, Ascensionis et Pentecostes)

In utrisque Vesperis.

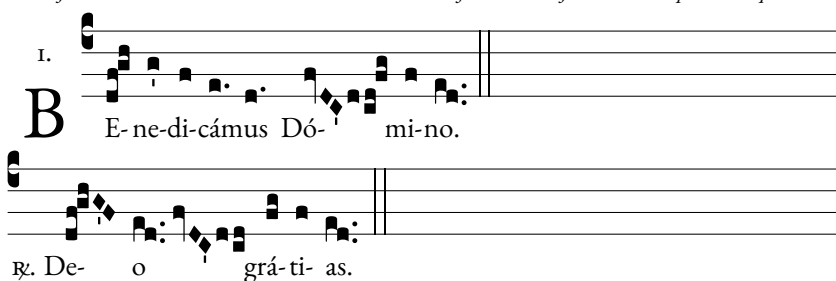
2.

B E-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

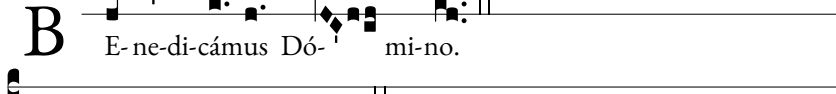

In Festibus Beatæ Mariæ Virginis.

In Festis B. Mariæ Virginis majoribus cantatur Benedicamus Domino ut in aliis solemnibus Festis. In Festis ejusdem B. M. V. minoribus, in Diebus Octavis et infra Octavas ejusdem, ad Vesperas ut sequitur:

I.

B E-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

In Festis Simplicibus.

I.

B E-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

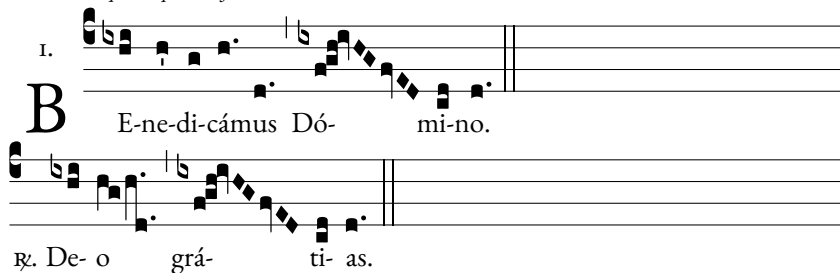

In Officium de B.M.V. in Sabbato.

I.

BIn Dominicis per annum
et in Dom. Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.*Ad utrasque Vesperas si fiunt de Dominica.*

I.

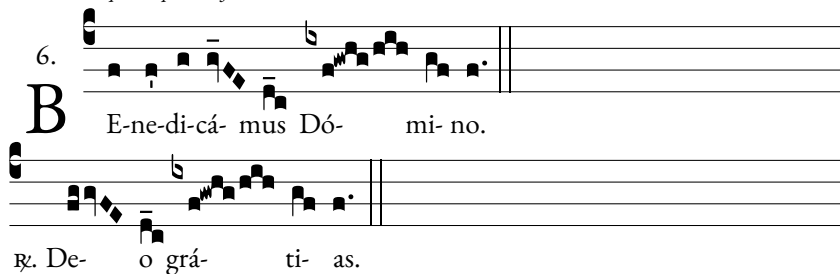
B

R. De- o grá-ti-as.

In Dominicis Adventus et Quadragesimæ.

Ad utrasque Vesperas si fiunt de Dominica.

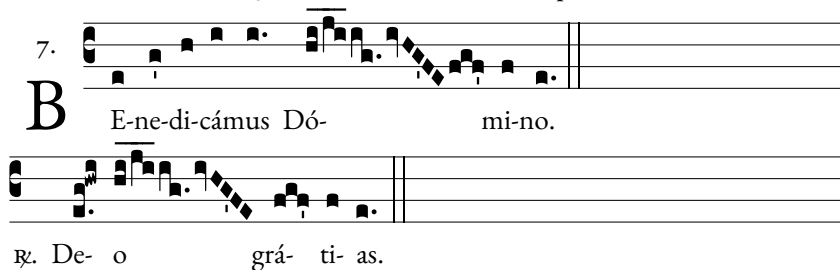
6.

B

R. De- o grá-ti-as.

In Dominicis et in Feriis Temporis Paschalis
(Quando Officium fit de Tempore.)

7.

B

R. De- o grá-ti-as.

In Feriis.

¶ In Festo Ascensionis, in Festo Pentecostes et duobus diebus seq., cantatur ut in Festis solemnibus.

DE CANTU HYMNORUM.

1. Hymni semper cantandi sunt in tono assignato, vel in uno ex assignatis si plures ponuntur ad libitum. Excipe tantum Tempus a Nativitate ad Epiphaniam decurrens, et Tempus Paschale usque ad Pentecosten: in quibus omnes Hymni (ejusdem metri) etiam in Officio Sanctorum cantandi sunt in tonis pro tempore propriis, ut in suis locis ponuntur, nisi aliter notetur.

2. Hymni Completorii cantatur per annum in uno ex tribus tonis communibus in Psalterio positus, pro qualitate diei vel Festi, nisi aliter notetur.

Ratione vero Temporis currentis, i.e. Adventus, Nativitatis Domini, Quadragesimæ, Passionis, Paschalis, cantatur in tonis pro tempore assignatis, etiam in Festis occurrentibus, nisi aliter notetur.

In Festis qua habent doxologiam propriam, tonus specialis assignatur pro Completorio. Ad Vesperas Festorum qua occurrunt, tonus solitus servatur, etiam si mutanda sit doxologia.

DECRETUM

circa syllabas hypermetricas in cantu hymnorum.

Dubium de syllabis hypermetrici quoad cantum. Sacra Rituum Congregatione pluries exposulatum fuit: «An regula descripta in Antiphonario Vaticano circa syllabas hypermetricas, quæ frequenter occurrunt in cantu hymnorum, scilicet quod ipsæ non elidantur, sed distinctæ pronuncientur propriaque nota cantentur, stricte et rigore interpretanda sit, vel e contra liceat etiam ipsas syllabas elidere, præsertim si in praxi id facilius et convenientius censeatur?»

Et Sacra eadem Congregatio, audita specialis Commissionis pro cantu liturgico gregorio sententia, propositæ quæstioni, re sedulo perpensa ita rescribendum censuit: «Negative ad primam partem, affirmative ad secundam». Atque ita rescripsit et declaravit die 14 Maii 1915.

A. CARD. VICO, *Pro-Prefectus*.

† Petrus La Fontaine, Patriarcha electus Venetiarum, *Secretarius*.

(Acta Apost. Sedis, 1915, fasc. 9, p. 237).

In fine Hymnorum sic cantatur *Amen* per octo Tonos.

1 et 2. 3 et 4. 5 et 6. 7 et 8.

A- men. A- men. A- men. A- men.

TONI ALLELUIA.

quomodo sit cantandum tempore Paschali per octo tonos, nisi jam aliter
notetur.

In fine Antiphonarum.

Tono I. II. III. IV E, g.

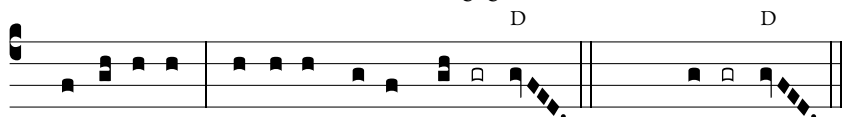
Al-le- lú- ia. Alle- lú- ia. Al-le- lú- ia. Al-le- lú- ia.

IV A, a*, d. V. VI. VII et VIII.

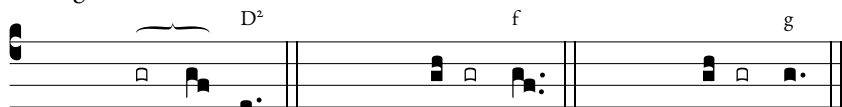
Alle-lú- ia. Alle-lú- ia. Alle-lú- ia. Alle-lú- ia.

TONI CANTICI B.M.V.

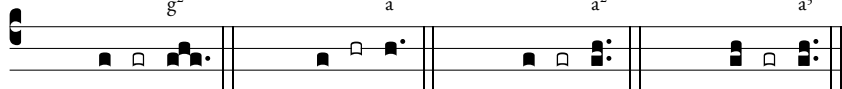
Tonus i D, D, D2, f, g, g2, a, a2, a3.

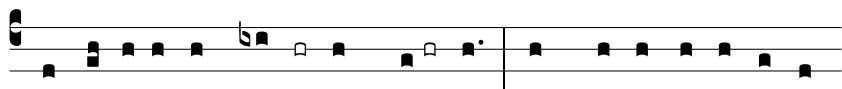
I. Magní- fi- cat * á- nima me- a **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num.

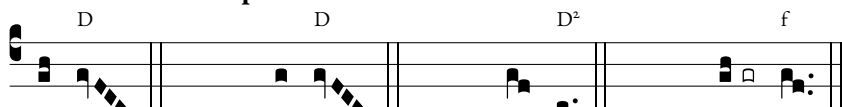
vel: **Dó**- mi- num. *vel:* **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num.

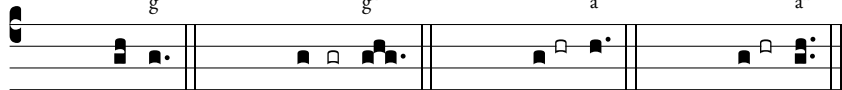
vel: **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num.

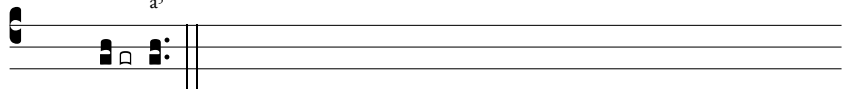
2. Et exsultá- vit **spí**- ri- tus me- us * in De- o sa- lu- tá- ri

me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o.

vel: me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o.

vel: me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui **potens** est: * et sanctum *nomen* ejus.

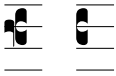
5. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in **brá**chio suo: * dispéxit supérbos mente *cordis* sui.

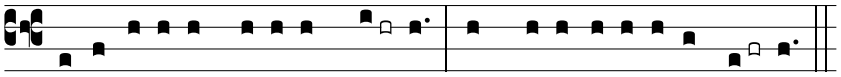
7. Depósuit **poténtes** de **sede**, * et exaltávit **húmiles**. (D²: **húmiles**.)
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.
9. Suscépit Israel **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad **patres nostros**, * Abraham et sémini *ejus in sǣcula*. (D²: **sǣcula**.)
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **sémper**, * et in sǣcula *sæculórum*.
Amen.

Tonus 2 D *vel* A.

D *vel* A

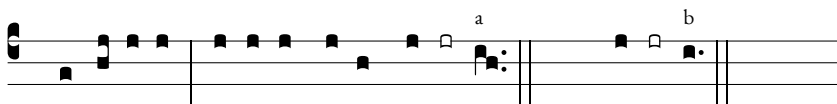

1. Magní- fi-cat * á-nima me- a **Dómi-num**.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus **me-** us * in De- o sa-lu-tá-ri me- o.
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me di-cent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui **potens** est: * et sanctum nomen *ejus*.
5. Et misericórdia *ejus* a progénie in progénies * timéntibus *eum*.
6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente cordis **sui**.
7. Depósuit poténtes de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit *inánes*.
9. Suscépit Israel **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad **patres nostros**, * Abraham et sémini *ejus in sǣcula*.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **sémper**, * et in sǣcula *sæculórum*.
Amen.

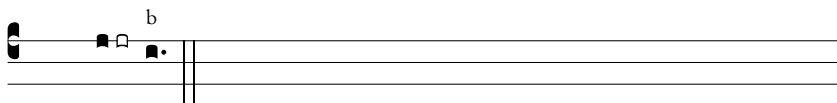
Tonus 3 a, b

I. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num. *vel:* Dómi-num.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

vel: me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

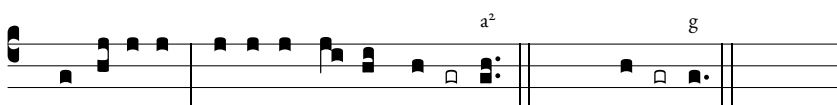
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

II. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum.

Amen.

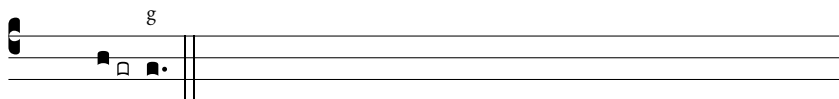
Tonus 3 a2, g.

I. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num. *vel:* Dómi-num.

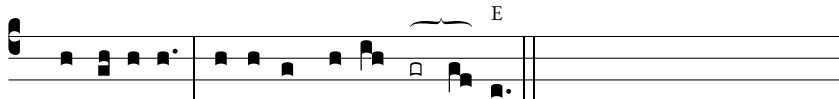
2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

vel: me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
 4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum *nomen* ejus.
 5. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * timéntibus eum.
 6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente *cordis sui*.
 7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
 8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
 9. Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
 10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini *ejus in sǎcula*.
 11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
 12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǎcula sǎculórum.
- Amen.

Tonus 4 E, A, A*.

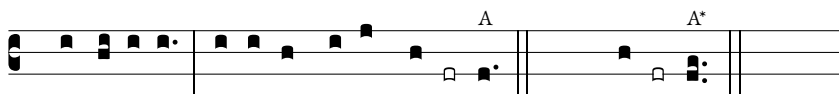

1. Magní- fi-cat * á-nima me- a Dó-mi-num.

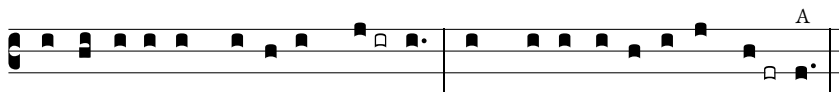

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De- o sa-lu-tá-ri me- o.

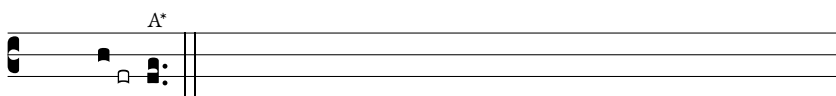
vel

1. Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num. vel: Dómi-num.

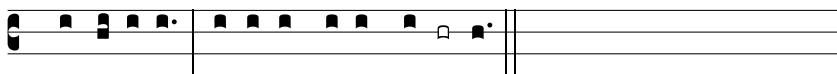
2. Et exsultá-vit spi-ri-tus me- us * in De- o sa-lu-tá-ri me- o.

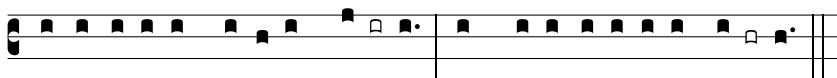
vel: **me-** o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna *qui* **potens** est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie *in* **progénies** * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. Depósuit poténtes *de* **sede**, * et exaltávit **húmiles**. (E: **húmiles**.)
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.
9. Suscépit Israel púerum **suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad *patres* **nostros**, * Abraham et sémini *ejus* in **sæcula**. (E: **sæcula**.)
11. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Tonus 4 c.

1. Magní- fi-cat * á-nima me- a **Dómi-num**.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus **me-** us * in De- o sa-lu-tá-ri **me-** o.
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna *qui* **potens** est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie *in* **progénies** * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. Depósuit poténtes *de* **sede**, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.
9. Suscépit Israel púerum **suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad *patres* **nostros**, * Abraham et sémini ejus in **sæcula**.
11. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

12. Sicut erat in principio, et *nunc*, et **semper**, * et in sæcula sæculórum.
Amen.

Tonus 5 a.

1. Magní-fi-cat * á-nima **me-** a **Dó**mi-num.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus **me-** us: * in De-o sa-lu-tá-ri **me-** o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui **potens** est: * et sanctum **nomen** ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * **timéntibus eum**.

6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente **cordis sui**.

7. Depósuit poténtes de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.

8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites **dimísit inánes**.

9. Suscépit Israel púerum **suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.

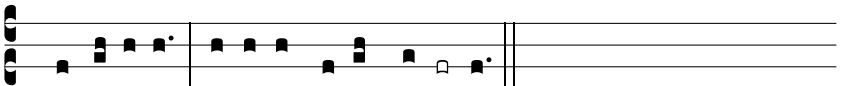
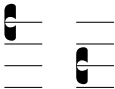
10. Sicut locútus est ad patres **nostros**, * Abraham et sémini **eius** in **sæcula**.

11. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

12. Sicut erat in principio, et *nunc*, et **semper**, * et in sæcula sæculórum.
Amen.

Tonus 6 F *vel* C.

F *vel* C

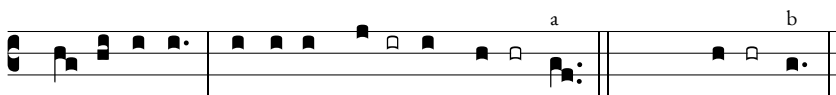

1. Magní-fi-cat * á-nima *me-* a **Dó**mi-num.

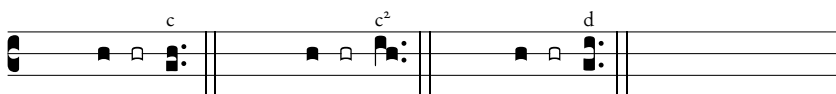

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus **me-** us: * in De- o sa-lu-tá-ri **me-** o.
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me di-cent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna *qui* **potens** est: * et sanctum *nomen* **ejus**.
5. Et misericórdia ejus a progénie in *progénies* * timéntibus **eum**.
6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente *cordis* **sui**.
7. Depósuit poténtes *de* **sede**, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánés**.
9. Suscépit Israel púerum **suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad patres **nostros**, * Abraham et sémini *ejus* in **sæcula**.
11. Glória Patri, *et* **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.
12. Sicut erat in princípío, et nunc, *et* **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

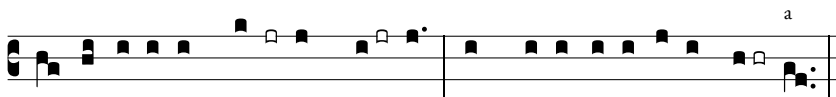
Tonus 7 a, b, c, c², d.

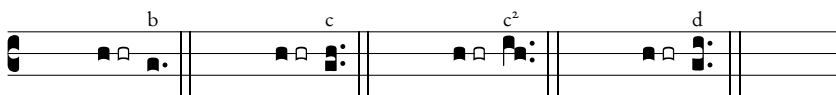
- I. Magní- fi- cat * á- nima **me-** a **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num.

vel: **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus **me-** us: * in De- o sa-lu-tá-ri **me-** o.

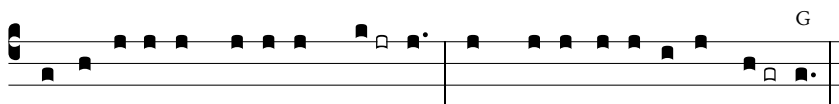

vel: **me-** o. *vel:* **me-** o. *vel:* **me-** o. *vel:* **me-** o.

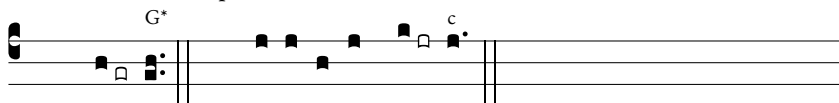
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me di-cent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi **magna** qui **potens** est: * et sanctum **nomen** ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * **timéntibus** eum.
6. Fecit poténtiam in **bráchio suo**: * dispérsit supérbos mente **cordis sui**.
7. Depósuit **poténtes** de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.
9. Suscépit Israel **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.
10. Sicut locútus est ad **patres nostros**, * Abraham et sémini **ejus** in **sæcula**.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

Tonus 8 G, G*, c.

1. Magní- fi- cat * á- nima me- a Dómi- num. *vel:* Dómi- num.*vel:* á- nima me- a Dómi- num.

2. Et exsultá- vit spí- ri- tus me- us * in De- o sa- lu- tá- ri me- o.

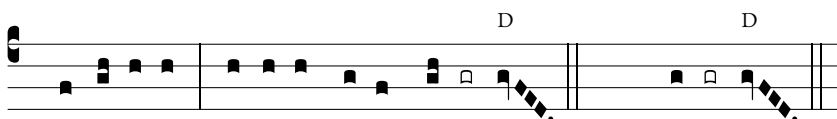
vel: me- o. *vel:* sa- lu- tá- ri me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**: * ecce enim ex hoc beátam me di- cent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui **potens** est: * et sanctum **nomen** ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * **timéntibus** eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio **suo**: * dispérsit supérbos mente **cordis sui**.
7. Depósuit **poténtes** de **sede**, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit **inánes**.
9. Suscépit Israel **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.

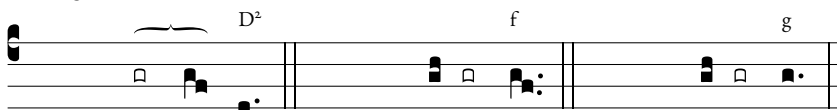
10. Sicut locutus est ad patres **no**stros, * Abraham et sémini *ejus in s***æ**cula.
 11. Glória Patri, et **F**ílio, * et **S**piritui **S**ancto.
 12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in s**æ**cula s**æ**culórum.
Amen.

Toni Solemnnes
 qui ad Canticum Beatæ Mariæ Virginis in Festis
 majoribus I vel II classis usurpari possunt.

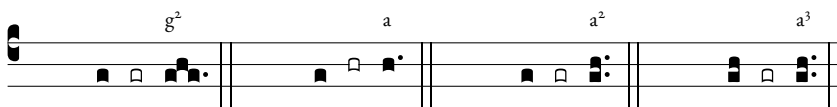
Tonus I D, D, D₂, f, g, g₂, a, a₂, a₃.

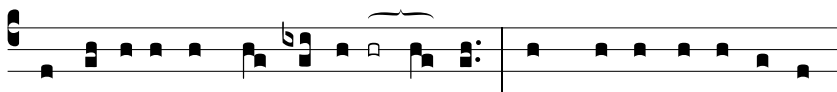
1. Magní- fi- cat * á- nima me- a **Dó**mi-num. *vel:* **Dó**mi-num.

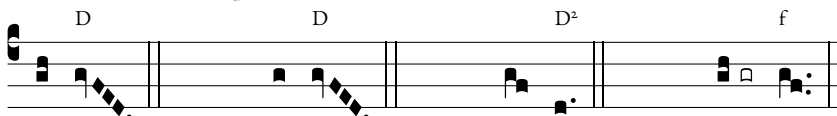
vel: **Dó**- mi- num. *vel:* **Dó**mi- num. *vel:* **Dó**mi- num.

vel: **Dó**mi-num. *vel:* **Dó**mi-num. *vel:* **Dó**mi-num. *vel:* **Dó**mi-num.

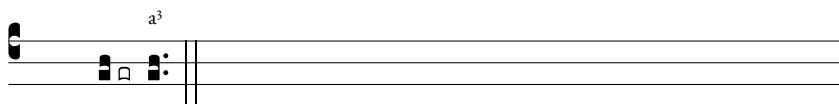
2. Et exsultá- vit *spí-* ri- tus me- us * in De- o sa- lu- tá- ri

me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o.

vel: me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o. *vel:* me- o.

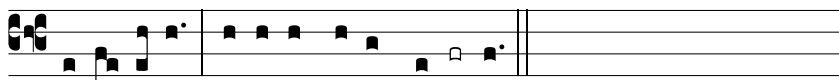
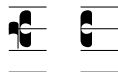

vel: **me-** o.

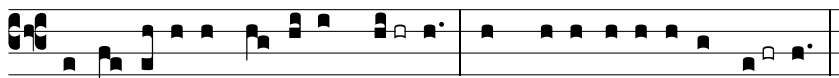
3. Quia respéxit humilitátem *ancillæ suæ*: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi *magna qui potens* est: * et sanctum *nomen* ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie *in progénies* * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in *bráchio suo*: * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.
7. Depósuit poténtes *de sede*, * et exaltávit **hú**miles.
8. Esuriéntes *implévit bonis*: * et dívites dimísit *iná*nes.
9. Suscépit Israel *púerum suum*, * recordátus misericórdiæ *suæ*.
10. Sicut locútus est *ad patres nostros*, * Abraham et sémini ejus *in sæ*cula.
11. Glória *Patri, et Fílio*, * et Spíritui **San**cto.
12. Sicut erat in princípío, *et nunc, et semper*, * et in sæcula *sæculórum*.
Amen.

Tonus 2 D *vel* A.

D *vel* **A**

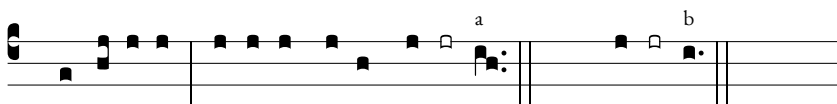
1. Magní- fi-cat * á-nima me- a **Dó**mi-num.

2. Et ex-sultá-vit *spí- ri-tus me-* us * in De- o sa-lu-tá-ri me- o.
3. Quia respéxit humilitátem *ancillæ suæ*: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi *magna qui potens* est: * et sanctum *nomen* ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie *in progénies* * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in *bráchio suo*: * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

7. Deposuit *poténtes de sede*, * et exaltávit **hú**miles.
 8. Esuriéntes *implévit bonis*: * et dívites dimísit *in*ánes.
 9. Suscépit Israel *púerum suum*, * recordátus misericórdiæ **su**æ.
 10. Sicut locútus est *ad patres nostros*, * Abraham et sémini ejus *in* **s**æcula.
 11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spíritui **San**cto.
 12. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

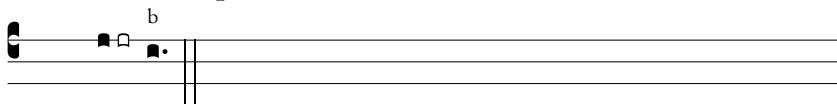
Tonus 3 a, b.

1. Magní- fi-cat * á-nima me- *a* **Dó**mi-num. *vel:* **Dó**mi-num.

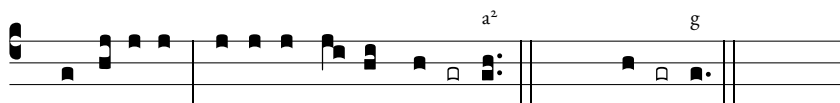
2. Et exsultá-vit **spí**-ri-tus **me**-us * in De-o sa-lu-tá-ri me-o.

vel: **me**-o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ **su**æ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
 4. Quia fecit mihi **magna** qui **potens** est: * et sanctum nomen ejus.
 5. Et misericórdia ejus a progénie *in* progénies * timéntibus eum.
 6. Fecit poténtiam in **brá**chio **suo**: * dispérsit supérbos mente cordis **sui**.
 7. Depósuit *poténtes de sede*, * et exaltávit **hú**miles.
 8. Esuriéntes *implévit bonis*: * et dívites dimísit *in*ánes.
 9. Suscépit Israel *púerum suum*, * recordátus misericórdiæ **su**æ.
 10. Sicut locútus est *ad patres nostros*, * Abraham et sémini ejus *in* **s**æcula.
 11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spíritui **San**cto.
 12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

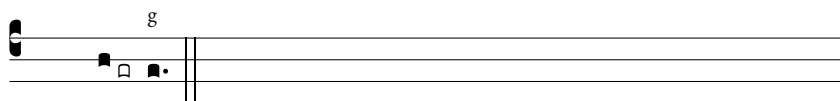
Tonus 3 a2, g.

I. Magní- fí-cat * á-níma *me- a* **Dómi-num.** *vel:* **Dómi-num.**

2. Et exsultá-vit **spí**-ri-tus **me**-us * in De-o sa-lu-tá-ri **me**-o.

vel: me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi **magna** qui **potens** est: * et sanctum *nomen* eius.

5. Et misericórdia ejus a progénie **in** progénies * *timéntibus* eum.

6. Fecit poténtiam in **bráchio suo**: * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

7. Depósuit pot¹entes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

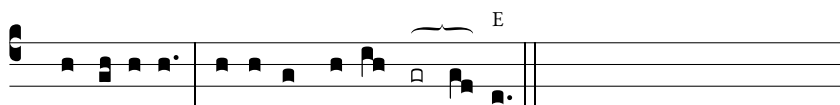
9. Suscépit Israel **púerum suum**, * recordátus misericórdiæ **suæ**.

10. Sicut locutus est ad **patres nostros**, * Abraham et sémini ejus in **sæcula**.

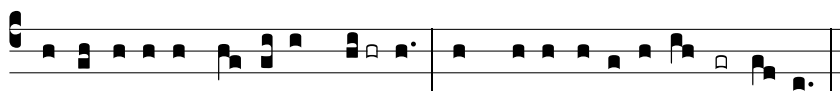
II. Glória **P**atri, et **F**ílio, * et *Spirítui* **S**ancto.

12. Sicut erat in principio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum.
Amen.

Tonus 4 E, A, A*.

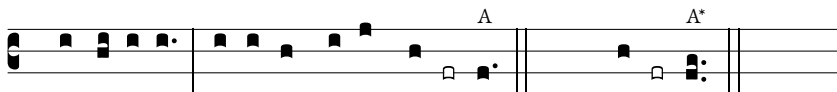

I. Magní- fi-cat * á-níma me- a **Dó-mi**-num.

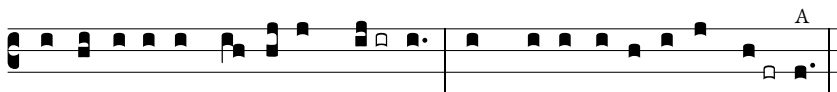

2. Et exsultá-vit *spí- ri-tus me-* us * in De- o sa-lu-tá-ri *me-* o.

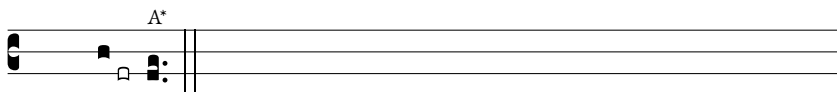
vel

1. Magní-fi-cat * á-ni-ma me- a Dómi-num. vel: Dómi-num.

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

vel: me- o.

3. Quia respéxit humilitátem *ancillæ suæ*: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes *generatiónes*.

4. Quia fecit mihi *magna qui potens est*: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implevit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel puerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

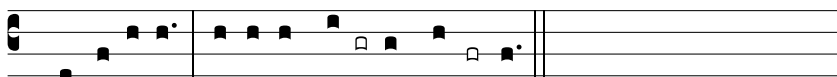
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum.

Amen.

Tonus 5 a.

1. Magní-fi-cat * á-ni-ma me- a Dómi-num.

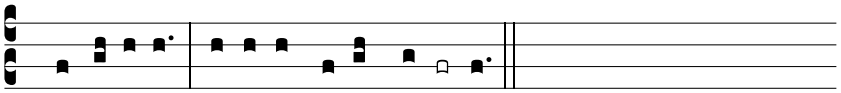
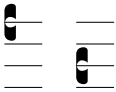
2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
 4. Quia fecit mihi magna *qui potens* est: * et sanctum nomen ejus.
 5. Et misericórdia ejus a progénie in *progénies* * *timéntibus* eum.
 6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente *cordis* sui.
 7. Depósuit poténtes *de sede*, * et exaltávit **húmiles**.
 8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit *inánes*.
 9. Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
 10. Sicut locútus est ad patres **nostros**, * Abraham et sémini *ejus in sæcula*.
 11. Glória Patri, *et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.
 12. Sicut erat in princípio, et nunc, *et semper*, * et in sæcula sæculórum.
- Amen.

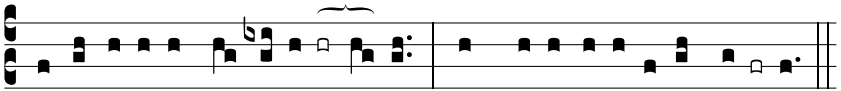
Tonus 6 F *vel* C.

F *vel* C

Pro terminatione C cantatur sine b.

1. Magní- fi-cat * á-nima me- a **Dó**mi-num.

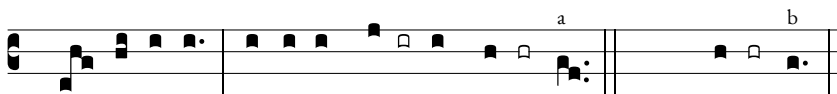

2. Et exsultá-vit *spí- ri-tus* **me-** us: * in De- o sa-lu-tá-ri **me-** o.

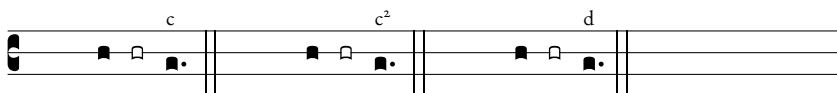
3. Quia respéxit humilitátem *ancíllæ* suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna *qui potens* est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie in *progénies* * *timéntibus* eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente *cordis* sui.
7. Depósuit poténtes *de sede*, * et exaltávit **húmiles**.
8. Esuriéntes implévit **bonis**: * et dívites dimísit *inánes*.
9. Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
10. Sicut locútus est *ad patres* **nostros**, * Abraham et sémini *ejus in sæcula*.
11. Glória *Patri, et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.

12. Sicut erat in principio, *et nunc, et semper*, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

Tonus 7 a, b, c, c², d.

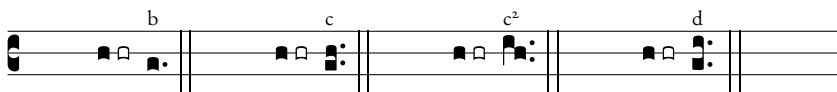
I. Ma- gní- fi- cat * á- nima **me-** a **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num.

vel: **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num.

2. Et exsultá- vit **spí-** ri- tus **me-** us * in De- o sa- lu- tá- ri **me-** o.

vel: **me-** o. *vel:* **me-** o. *vel:* **me-** o. *vel:* **me-** o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

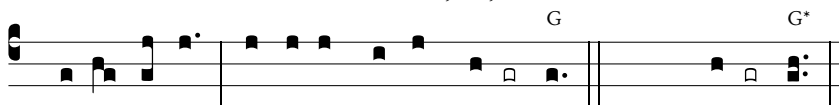
9. Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in *sæcula*.

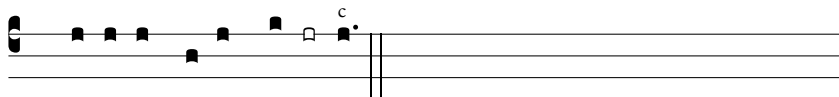
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in principio, et *nunc*, et *semper*, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

Tonus 8 G, G*, c.

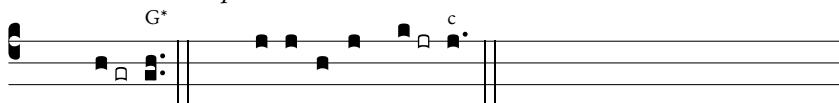
1. Magní- fi- cat * á- nima me- a **Dómi-** num. *vel:* **Dómi-** num.

vel: á- nima me- a **Dómi-** num.

2. Et ex- sultá- vit *spí-* ri- tus me- us * in De- o sa- lu- tá- ri me- o.

vel: me- o. *vel:* sa- lu- tá- ri me- o.

3. Quia respéxit humilitátem *ancillæ suæ*: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi *magna qui* **potens** est: * et sanctum *nomen* ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie *in* **progénies** * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in *bráchio suo*: * dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

7. Depósuit poténtes *de sede*, * et exaltávit **húmiles**.

8. Esuriéntes *implévit* **bonis**: * et dívites dimísit *inánes*.

9. Suscépit Israel *púerum suum*, * recordátus misericórdiæ *suæ*.

10. Sicut locútus est *ad patres nostros*, * Abraham et sémini ejus *in* **sæcula**.

11. Glória *Patri, et* **Fílio**, * et *Spirítui* **Sancto**.

12. Sicut erat in princípío, *et nunc, et* **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.

Amen.

Sabbato I post Oñ. Epiphaniæ.

*Omnia, præter Orationem, ut in Psalterio, **, quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.*

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

*Deinde fit Sufragium de Omnibus Sanctis, **.*

Dominica II post Epiphaniam.

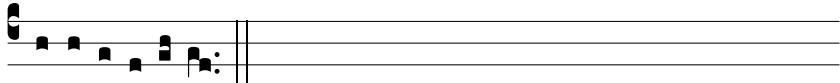
Omnia ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnif.
Ant. i. f

D E-fi- ci- énte vi-no, * jussit Je-sus implé-ri hýdri- as

aqua, quæ in vi-num convér-sa est, al-le- lú- ia.

E u o u a e.

ψ. Dirigátur Dómine orátio mea.

℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

*Oratio Omnipotens. Deinde fit Sufragium de Omnibus Sanctis, **.*

¶ Post Oñtavam Epiphaniæ usque ad Quadagesimam, quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis quæ sunt propria; Oratio vero dicitur de Dominica przcedenti. (In Vesperis Sabbati, dicitur Oratio Dominice sequentis.)

Dominica III post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. 1. g2

D

Omi- ne, * si tu vis, po- tes me mundá- re:

et a- it Je- sus: Vo- lo, mundá- re. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: †
atque ad protegéndum nos * dexteram tuá majestátis exténde. Per Dó-
minum.

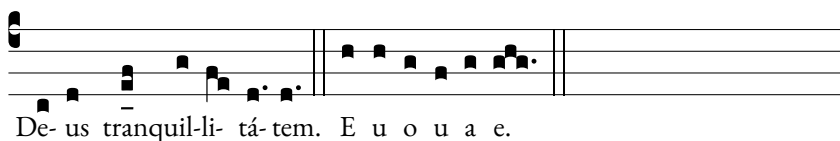
Dominica IV post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. 1. g2

D

Omi- ne, * salva nos, per- í- mus: ímpe- ra, et fac

De- us tranquil- li- tá- tem. E u o u a e.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humana scis fragilitáte
non posse subsistere: † da nobis salutem mentis et córporis; * ut ea,
quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Dominica V post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. I. g

C

Ol-lí-gi-te * primum zi-zá-ni- a, et al-li-gá-te

e- a in fascí-cu-los ad combu-réndum: trí-ti-cum au-tem congre-

gá-te in hór-re-um me-um, di-cit Dómi-nus. E u o u a e.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuá pietáte custódi: † ut quæ
in sola spe grátia coeléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur.
Per Dóminum.

Dominica VI post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. I. a3

S

I-mi-le est * regnum cæ-ló-rum fermento, quod

accéptum mú-li-er abscondit in fa-rí-næ sa-tis tri-bus,

do-nec fermentá-tum est to-tum. E u o u a e.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: † ut semper rationabília meditán-
tes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

ORATIONES ET ANTIPHONÆ IN DOMINICIS

per ordinem dispositæ a quarta post Pentecosten usque
ad Adventum.

Dominica IV post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. g

P

Ræ-cé-ptor, * per to-tam noctem la-bo-rán-tes,
ni-hil cé-pi-mus: in verbo au-tem tu-o lá-xá-bo re-te.

E u o u a e.

ψ. Dirigátur Dómine orátio mea.

℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

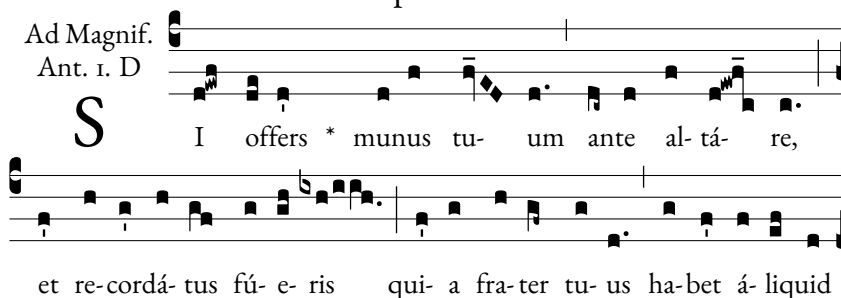
Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, † ut et mundi cursus pacífice nobis tuo
órdine dirigátur: * et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dó-
minum.

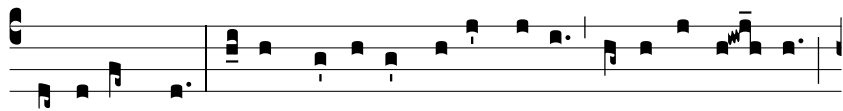
Dominica V post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. D

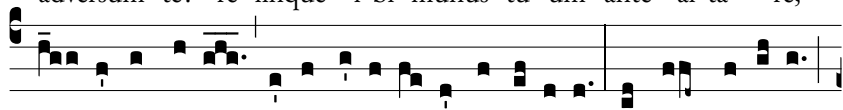
S

I offers * munus tu-um ante al-tá-re,
et re-cordá-tus fú-e-ris qui-a fra-ter tu-us ha-bet á-liquid

adversum te: re-línque i-bi munus tu-um ante al-tá- re,

et va-de pri-us re-conci-li-á-ri fra-tri tu-o: et tunc vé-ni-ens

offe-res munus tu-um, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

DEUS, qui diligentibus te bona invisibília præparásti: † infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

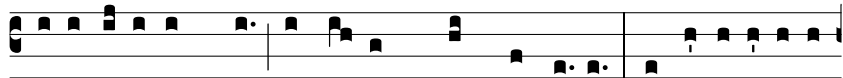
Dominica VI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 7. b

M

I-sé- re- or * su-per turbam: qui- a ecce jam trí-

du- o sústi-nent me, nec ha-bent quod mandú-cent: et si dimí-se-ro

e- os je-júnos, de-fí-ci- ent in vi- a, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

DEUS virtútum, cujus est totum quod est optimum: † însere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augmén- tum; * ut quæ sunt bona nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, cu- stódias. Per Dóminum.

Dominica VII post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. D

N ON pot-est * arbor bo-na fructus ma-los fá-ce-re,
neque arbor ma-la fructus bo-nos fá-ce-re: omnis arbor
quæ non fa-cit fru-ctum bonum, exci-dé-tur, et in ignem mit-té-tur,
al-le-lú-ia. E u o u a e.

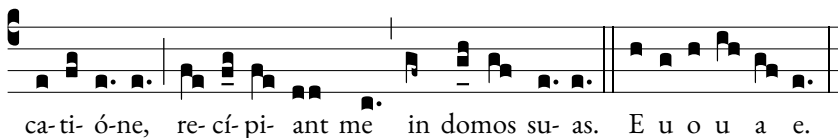
Oratio.

DEUS, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: † te súpplīces ex-orámus; ut nóxia cuncta submóveas, * et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Dominica VIII post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 4. E

Q Uid fá-ci-am, * qui-a dómi-nus me-us au-fert a
me vil-li-ca-ti-ó-nem? fó-de-re non vá-le-o, mendi-cá-re e-ru-
béscō: sci-o quid fá-ci-am, ut cum amó-tus fú-e-ro a vil-li-

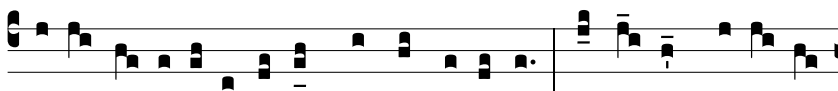
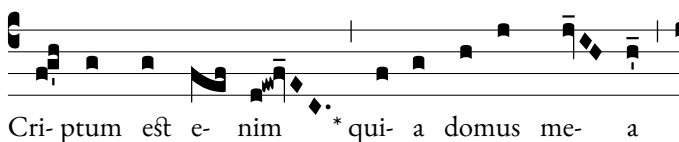
Oratio.

Largíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: † ut, qui sine te esse non póssumus, * secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum

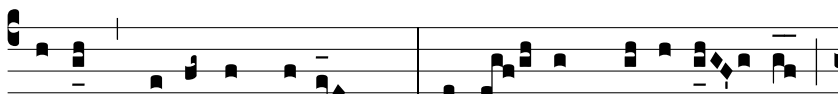
Dominica IX post Pentecosten.

Ad Magnif.

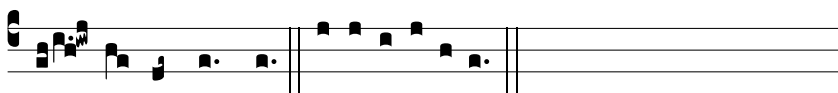
Ant. 8. G

S

domus o-ra-ti-ó-nis est cunctis génti-bus: vos au-tem fe-cí-stis

il-lam spe-lúncam latró-num; et e-rat quo-tí-di-e

do-cens in templo. E u o u a e.

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: † et ut peténtibus desideráta concédas, * fac eos, quæ tibi sunt plácita postuláre. Per Dóminum.

Dominica X post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 8. G**D**

Escéndit hic * ju-ſti-fi-cá- tus in do-mum su- am

ab il-lo: qui- a omnis qui se ex- ál- tat, humi- li- á-bi- tur:

et qui se hu-mí- li- at, ex-al-tá-bi-tur. E u o u a e.

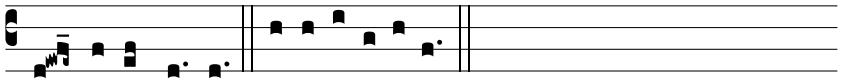
Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manífé-
ſtas: † múltiplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíſſa
curréntes, * cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Dominica XI post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 5. a**B**

E- ne ómni- a fe- cit: * surdos fe- cit au- dí- re,

et mu- tos loquí. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitéme Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súp-
plicum excédís et vota: † effúnde super nos misericórdiam tuam; ut
dimíttas quæ consciéntia méruit, * et adícias quod orátio non præsumit. Per
Dóminum.

Dominica XII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

H

Omo qui- dam * descendé- bat ab Je- rú- sa- lem

in Jé- richo, et inci- dit in latró- nes: qui ét- i- am

despo- li- a- vé- runt e- um, et pla- gis impó- si- tis ab- i- é- runt,

se-mi-ví-vo re- lí-cto. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissíones tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Dominica XIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. D2

U

-nus au-tem ex il-lis, * ut vi- dit qui- a mundá-

tus est, regrés- sus est, cum magna vo- ce magní- fi- cans De- um,

al-le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitéme Deus, da nobis fidei, spei et caritátis augmētum: † et, ut mereámur ássequi quod promíttis, * fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Dominica XIV post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

Q Uæ-ri-te pri-mum * regnum De- i, et ju-ští-ti-
am e-jus: et hæc ómni- a adji- ci- éntur vo-bis, al-le- lú- ia.

E u o u a e.

Oratio.

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua: † et quia sine te lábitur humána mortálitás, * tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Dominica XV post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 4. a

P Rophé- ta magnus * surré- xit in no- bis: et qui- a
De- us vi- si- tá- vit ple- bem su- am. E u o u a e.

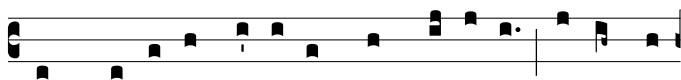
Oratio.

Ecclésiā tuā Dómine miseratio continuāta mundet et múniat: † et quia sine te non potest salva consistere, * tuo semper múnere gubemātur. Per Dóminum.

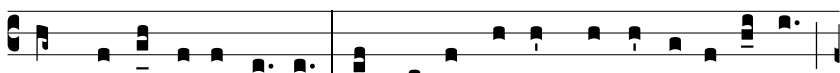
Dominica XVI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 7. a

C

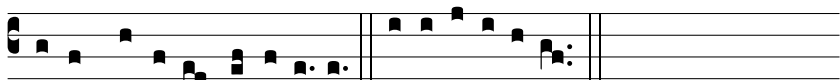
UM vo-cá-tus fú-e-ris * ad núpti-as, re-cúmbe

in no-vís-simo lo-co: ut di-cat ti-bi qui te invi-tá-vit:

Amí-ce, ascénde su-pé-ri-us: et e-rit ti-bi gló-ri-a co-ram simul

discumbénti-bus, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

Tua nos, quāsumus Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: * ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Dominica XVII post Pentecosten.

Ad Magnif.

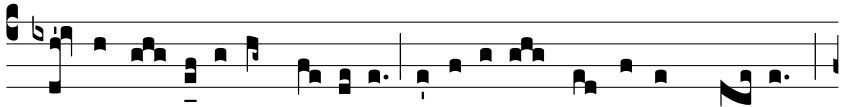
Ant. 4. E

Q

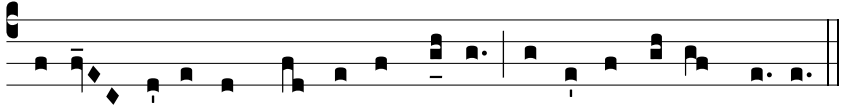
Uid vo-bis * vi-dé-tur de Chri-sto? cu-jus fí-li-us

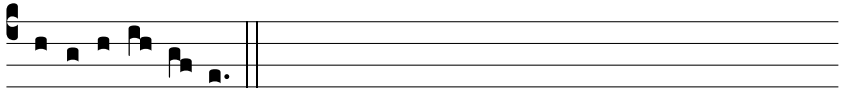
est? Di-cunt e-i omnes: Da-víd. Di-cit e-is Je-sus:

Quó-mo-do Da-vid in spí-ri-tu vo-cat e-um Dó-mi-num, di- cens:

Di- xit Dómi- nus Dó- mi- no me- o: Se- de a dextris me- is?

E u o u a e.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitæ contágia: * et te so- lum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

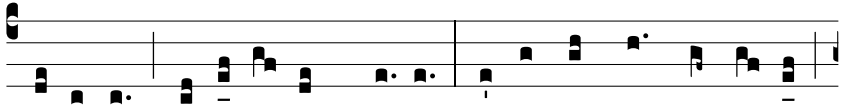
Dominica XVIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 4. E

T

U- lit ergo * pa- ra- lý- ti- cus lectum su- um in quo

ja- cé- bat, magní- fi- cans De- um: et omnis plebs, ut vi- dit,

de- dit laudem De- o. E u o u a e.

Oratio.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operatio: * quia tibi sine te placere non póssumus. Per Dóminum.

Dominica XIX post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 3. a

I

Ntrá-vit au-tem rex, * ut vi-dé-ret dis-cumbéntes,

et vi-dit i-bi hómi-nem non ve-ští-tum ve-šte nupti- á- li,

et a- it il-li: Amí-ce, quómo-do huc intrá- sti, non ha- bens

ve-stem nupti- á-lem? E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, universa nobis adversántia propitiátus exclúde: † ut mente et corpore páriter expedíti, * quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Dominica XX post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 3. a

C

Ognó-vit au-tem pa-ter * qui- a il-la ho-ra e-rat, in

qua di-xit Je- sus: Fí- li- us tu- us vi- vit: et cré-di- dit ipse,

et domus e-jus to-ta. E u o u a e.

Oratio.

L Argíre, quæsumus Dómine, fídelibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: † ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, * et secúra tibi mente desérvant. Per Dóminum.

Dominica XXI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 6. c

S

Er- ve ne- quam, * omne dé- bi- tum di- mí- si

ti- bi, quó- ni- am rō- gá- sti me: nonne ergo o- pórtu- it et te

mi- se- ré- ri consérvi tu- i, sic- ut et e- go tu- i mi- sértus sum?

al- le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

F Amíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: † ut a cunctis adversitatibus te protegénte, sit líbera, * et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Dominica XXII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

R

Eddi- te er- go * quæ sunt Cá- sa- ris Cá- sa- ri,

et quæ sunt De- i De- o, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

DEUS, refúgium nostrum et virtus: † adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; * ut, quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur XXIV, ut infra, et Officium hujus Dominicis ponitur in Sabbato precedenti non impedito Festo IX Lectionum; alioquin Feria VI, vel alia similiter non impedita.

Dominica XXIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. i. f

A

T Jē-sus convér-sus, * et vi-dens e-am, di-xit:

Confí-de, fí-li-a: fí-des tu-a te salvam fe-cit, al-le-lú-ia.

E u o u a e.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, tuórum delícta populórum: † ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, * tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores XXXI, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures XXIV, tunc post XXIII. Dominicam resumuntur quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem et Antiphonas ad Magnificat, hoc ordine:

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV. post Pentecosten erit quæ est VI post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV erit quæ est V post Epiphaniam, et XXV quæ est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV erit quæ est IV post Epiphaniam, XXV erit V, et XXVI erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV erit quæ est III post Epiphaniam, XXV erit IV, XXVI erit V, et XXVII erit VI.

Ultimo loco semper ponitur quæ sequitur hic in ordine XXIV.

Dominica XXIV et ultima post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. I. f

A - men di-co vo-bis: * qui- a non præ-ter- í-bit
ge-ne-rá-ti- o hæc, do-nec ómni- a fi- ant: cæ- lum et ter-ra
trans-í- bunt, verba au-tem me- a non transí-bunt di- cit Dómi-nus.
E u o u a e.

Oratio.

Exquæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: † ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, * pietátis tuæ remédia majóra percí-piant. Per Dóminum.

COMMUNE SANCTORUM.

In singulis Festis Sanctorum ritus Duplicis I aut II classis, ornnia sumuntur de respectivo Communi ut infra, præter ea quæ habentur propria. In Festis autem Sanctorum ritus Duplicis majoris (præter Festa S. Joannis Baptiste et SS. Apostolorum), aut Duplicis minoris, seu Semiduplicis, seu Simplicis, sequentia tunc sumuntur de Communi, nisi habeantur propria: nempe Capitula, Hymni ad Vesperas, v. Antiphona ad Magnificat et Oratio. Antiphonæ vero cum Psalmis ad Vesperas, si non assignentur propria, sumuntur de Feria currente ut in Psalterio. Completorium dicitur ut in Psalterio de Feria currente.

In Vigiliis Apostolorum.

Officium fit de Feria, excepta Oratione, quæ in propriis locis notatur.

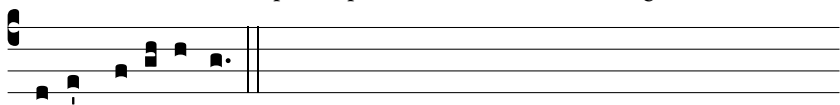
COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM EXTRA TEMPUS PASCHALI.

IN I. VESPERIS.

I Antiphona 8. c.

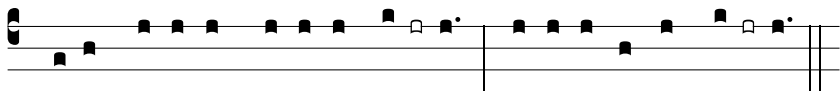

OC est præ-céptum me- um, * ut di- li-gá-tis ínvi-cem,

sic-ut di- lé-xi vos.

Psalmus 109.

1. Di-xit Dómi-nus Dómi-no **me-** o: * Se-de a *dextris* **me-** is.
 2. Donec ponam inimícos **tuos**, * scabéllum *pedum tuórum*.
 3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: * domináre in médio inimi-córum *tuórum*.
 4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum *génui* te.
 5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit **eum**: * Tu es sacérdos in ætérnum se-cúndum órđinem *Melchisedech*.
 6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ *sue* **reges**.
 7. Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra *multórum*.
 8. De torrén-te in via **bibet**: * proptérea exaltábit **caput**.
 9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **San**cto.
 10. Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in sácula sæculórum.
- Amen.

2. Ant.
I. g.

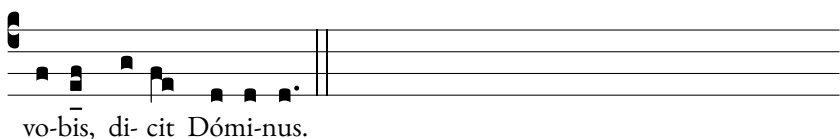
M

A- jó-rem ca-ri-tá-tem * nemo ha- bet, ut á-nimam

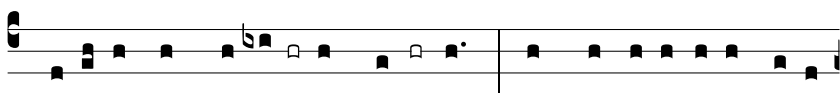
su- am po-nat quis pro amí-cis su- is.

Psalmus 110.

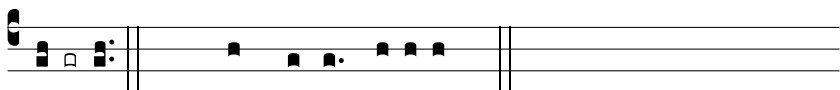
I. Confi-té-bor ti-bi Dómi-ne in to-to **cor-** de **me-** o: * in consí-li-o iustó-rum et congre-ga-ti- ó- ne. *Flexa:* su- ó-rum, †2. Magna **ópera** **Dómini**: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.3. Confessio et magnificéntia **opus** ejus: * et iustítia ejus manet in **sæculum** **sæculi**.4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor **Dóminus**: * escam dedit **timénti-bus** se.5. Memor erit in **sæculum** testaménti **sui**: * virtútem óperum suórum annuntiábit **pópulo suo**:6. Ut det illis hereditátem **géntium**: * ópera mánuum ejus véritas et **judícium**.7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in **sæculum** **sæculi**, * facta in veritáte et *æquitáte*.8. Redemptiónem misit **pópulo suo**: * mandávit in ætérnum testaméntum **suum**.9. Sanctum et terríbile **nomen** ejus: * inítium sapiéntiæ *timor* **Dómini**.10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **eum**: * laudátio ejus manet in **sæculum** **sæculi**.11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.12. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula** **sæculórum**.**Amen**.

Psalmus III.

I. Be- á-tus vir qui **ti-** met **Dómi-num:** * in mandá- tis e- jus *vo- let*

ni- mis. *Flexa:* cómmo-dat, †

2. Potens in terra erit **semen** ejus: * generatio rectórum **benedicétur.**

3. Glória et divítiae in **domo** ejus: * et iustítia ejus manet in **sæculum** **sæculi.**

4. Exórtum est in ténebris **lumen** rectis: * miséricors, et miserátor, *et* **justus.**

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos **in** **judício:** * quia in ætérnum non *commovébitur.*

6. In memória ætérna erit **justus:** * ab auditióne mala *non timébit.*

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum **est** cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

8. Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia ejus manet in **sæculum** **sæculi,** * cornu ejus exaltábitur *in* **glória.**

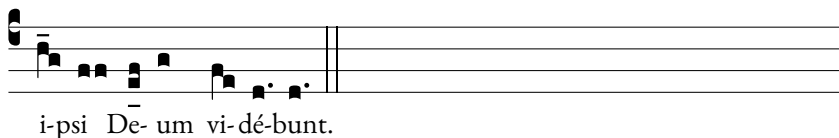
9. Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet **et** tabéscet: * desidérium peccatórum *períbit.*

10. Glória **Patri,** * et **Fílio,** * et **Spirítui** **Sancto.**

11. Sicut erat in princípío, et **nunc,** et **semper,** * et in **sæcula** **sæculórum.**

Amen.

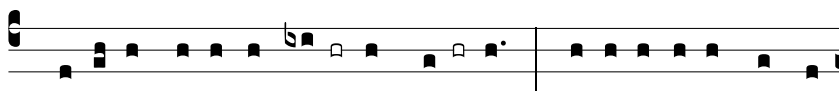
Psalmus 112.

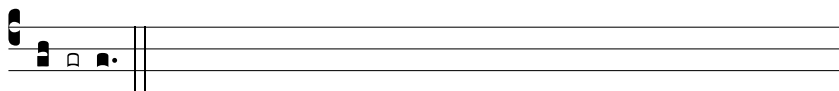
1. Laudá-te **pú-** e-ri **Dómi-**num: * laudá-te *nomen* **Dómi-**ni.
 2. Sit nomen Dómini **benedíctum**, * ex hoc nunc, et usque *in* **sæc**ulum.
 3. A solis ortu usque **ad** occásum, * laudábile *nomen* **Dómi**ni.
 4. Excélsus super omnes **gentes** **Dómi**nus, * et super cælos **glória** ejus.
 5. Quis sicut Dóminus Deus noster qui in **altis** **há**bitat, * et humília réspicit in cælo *et in* **terra**?
 6. Súscitans a **terra** **ín**opem, * et de stércore *érigens* **páu**perem:
 7. Ut cóllocet eum **cum** princípibus, * cum princípibus *pópuli* **sui**.
 8. Qui habitáre facit stérilem in **domo**, * matrem *filiorum* **letántem**.
 9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** **San**cto.
 10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in *sæcula* **sæculórum**.
- Amen.

Psalmus 116.

1. Laudá-te Dómi-num **o-mnes** **Gen-**tes: * laudá-te e- um *omnes*

pópu-li.

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet *in* **etérnum**.

3. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

4. Sicut erat in princípíio, et **nunc**, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

Capitulum.

Ephes. 2, 19–20.

Fratres: Jam non estis hóspites et ádvenæ: † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ʀ. Deo grátias.

Hymnus.

4. **E**X-súl-tet or-bis gáudi-is, Cæ-lum re-súl-tet láudi-bus:

Apo-sto-ló-rum gló-ri-am Tel-lus et astra cónci-nunt.

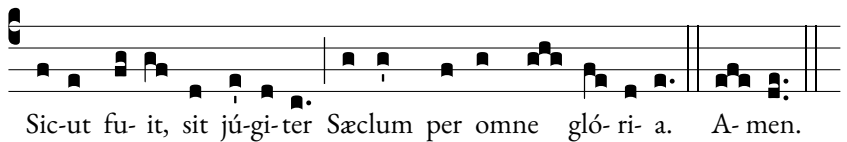
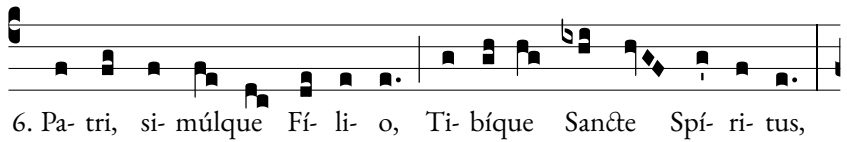
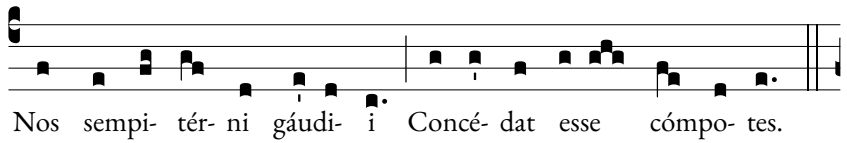
2. Vos sæ-cu-ló-rum jú-di-ces, Et ve-ra mundi lúmi-na:

Vo-tis pre-cámur córdi-um, Audí-te vo-ces súpli-cum.

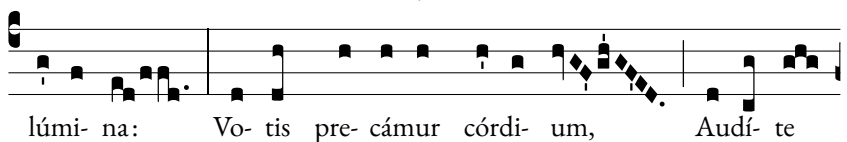
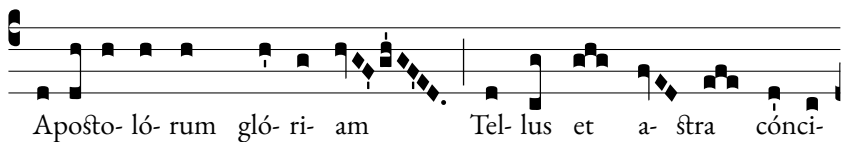
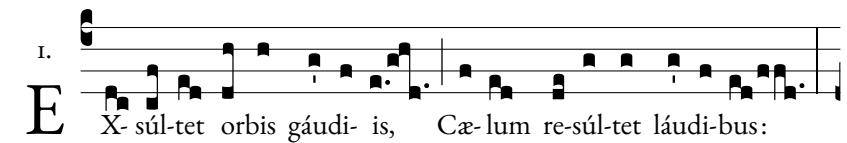
3. Qui templa cæ-li cláudi-tis, Se-rásque verbo sólvi-tis,

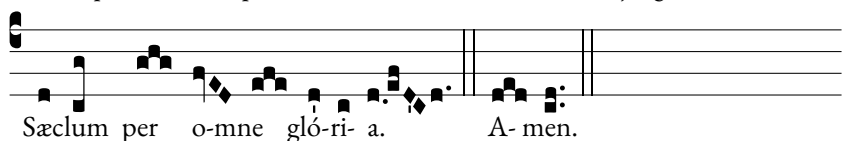
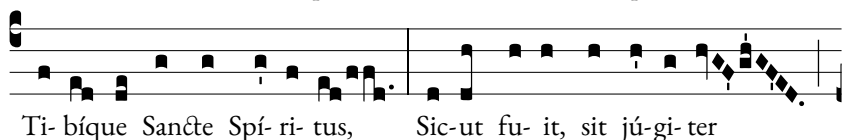
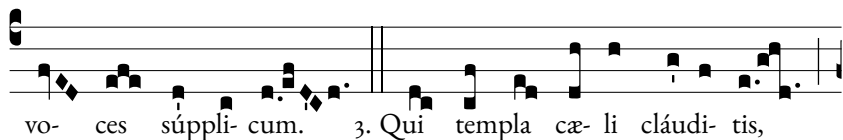
Nos a-re-á-tu nó-xi-os Solvi ju-bé-te, quæ-sumus.

4. Præ-cépta quo-rum pró-ti-nus Languor sa-lúsque sénti-unt:

Alter Tonus.

ψ. In omnem terram exiit sonus eorum.

℞. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

i. f.

T Ra-dent e-nim vos * in concí-li-is, et in sy-na-gó-gis
 su-is fla-gel-lá-bunt vos, et ante re-ges et præ-si-des
 du-cé-mi-ni pro-pter me, in te-ſtimó-ni-um il-lis
 et gén-ti-bus. E u o u a e.

Oratio propria.

IN II. VESPERIS.

i. Ant.
8. G.

J U-rá-vit Dómi-nus, * et non pæ-ni-té-bit e-um:
 Tu es sa-cér-dos in æ-térnum.

Psalmus 109.

1. Di-xit Dómi-nus Dómi-no **me-** o: * Se-de a *dextris me-* is.
2. Donec ponam inimícos **tuos**, * scabéllum *pedum tuórum*.
3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: * domináre in médio inimi-córum *tuórum*.

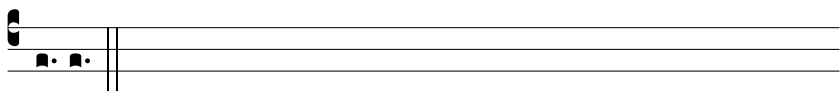
4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum *genui* te.
5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem *Melchisedech*.
6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ *sue* **reges**.
7. Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra *multórum*.
8. De torrén te in via **bibet**: * proptérea exaltábit **caput**.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et *Spirítui* **Sancto**.
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

2. Ant.
8. c

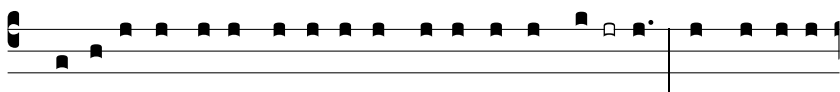
C

Ol-lo- cet e- um Dómi-nus * cum princí-pi-bus pópu-li

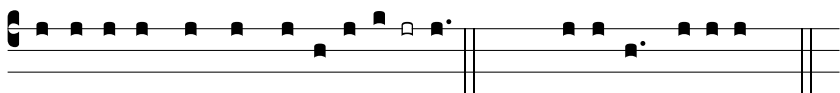

su- i.

Psalmus 110.

I. Confi-té-bor ti-bi Dómi-ne in to-to corde **me**- o: * in consí-li-

o iustó-rum et congre-ga-ti- ó- ne. *Flexa*: su- ó-rum, †

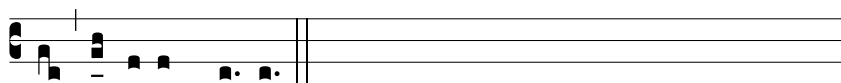
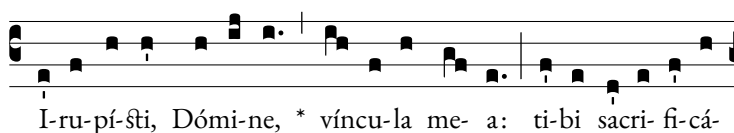
2. Magna ópera **Dómini**: * exquisíta in omnes voluntátes **ejus**.
3. Conféssio et magnificéntia opus **ejus**: * et iustítia **ejus** manet in *sæculum* **sæculi**.
4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor **Dóminus**: * escam dedit *timénti* **bus** se.
5. Memor erit in *sæculum* testaménti **sui**: * virtútem óperum suórum annuntiábit *pópulo* **suo**:

6. Ut det illis hereditatem **géntium**: * ópera mánuum ejus véritas *et judícium*.
7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sáculum **sæculi**, * facta in veritáte et *æquitáte*.
8. Redemptiónem misit pópulo **suo**: * mandávit in ætérnum testaméntum **suum**.
9. Sanctum et terríbile nomen **ejus**: * inítium sapiéntiæ *timor* **Dómini**.
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **eum**: * laudátio ejus manet in sáculum **sæculi**.
11. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in sácula *sæculórum*. Amen.

3. Ant.

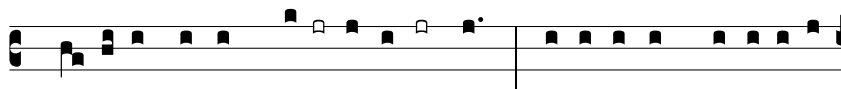
7. a

D

bo hó-ſti- am lau-dis.

Psalmus 115.

1. Cré-di-di propter **quod** lo-cú-tus sum: * e-go au-tem humi-li-á-tus sum **ni-** mis. *Flexa*: víncu-la me- a: †

2. Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis **homo mendax**.
3. Quid **retríbuam** **Dómino**, * pro ómnibus quæ **retríbuit mihi**?
4. Cálicem salutáris **accípiam**: * et nomen **Dómini invocábo**.
5. Vota mea **Dómino** reddam coram omni **pópulo ejus**: * pretiósá in conspéctu **Dómini** mors sanctórum **ejus**.
6. O **Dómine** quia ego **servus tuus**: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ **tuæ**.

7. Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo **hóstiam laudis**, * et nomen Dómini **invocábo**.

8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pópuli ejus**: * in átriis domus Dómini, in médio **tui Jerúsalem**.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

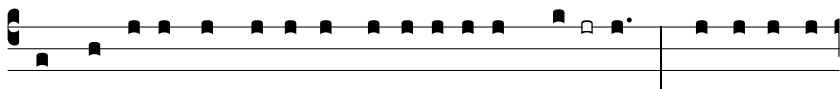
4. Ant.

8. c

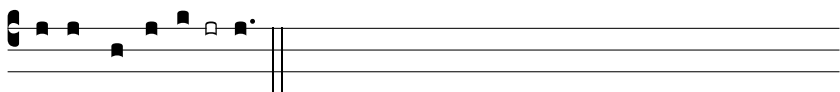
E

- úntes i- bant * et fle-bant, mit-téntes sémi-na su- a.

Psalmus 125.

1. In converténdo Dómi-nus capti-vi-tá-tem **Si-** on: * fá-cti sumus

sic-ut *conso-lá-* ti.

2. Tunc replétum est gáudio os **nostrum**: * et lingua nostra exsultatióne.

3. Tunc dicent inter **Gentes**: * Magnificávit Dóminus *fácere cum eis*.

4. Magnificávit Dóminus *fácere nobíscum*: * fácti sumus *letántes*.

5. Convérte, Dómine, captivitátem **nostram**, * sicut *torrens in austro*.

6. Qui sémant in **lácrimis**, * in exsultatióne **metent**.

7. Eúntes ibant et **flebant**, * mitténtes *sémina sua*.

8. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes *manípulos suos*.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

5. Ant.

7. c2

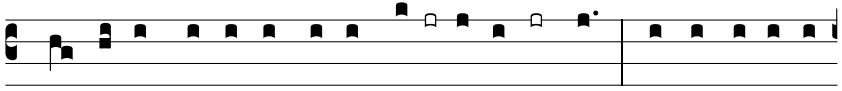
C

Onfor- tá- tus est * princi- pá- tus e- ó- rum,

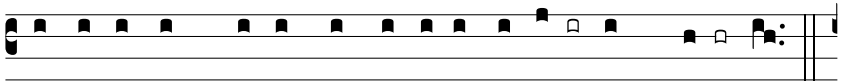

et hono-rá-ti sunt amí-ci tu- i De- us.

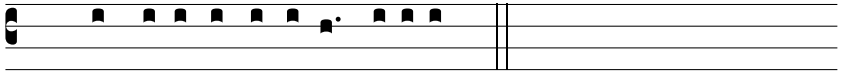
Psalmus 138.

1. Dó-mi-ne pro-bá-ſti me et co- gno-ví-ſti me: * tu cogno-ví-ſti

ses- si- ó- nem me- am et re- surre- ſti- ó- nem me- am.

Flexa: obscu-ra-búntur a te, †

2. Intellexíſti cogitatiónes **meas** de **longe**: * sémitam meam, et funículum meum **investigáſti**.

3. Et omnes vias meas **prævidíſti**: * quia non eſt ſermo in **lingua mea**.

4. Ecce Dómine tu cognovíſti ómnia novíſſima **et antíqua**: * tu formáſti me, et poſuíſti ſuper me **manum tuam**.

5. Mirábilis facta eſt ſciéntia **tua ex** me: * confortáta eſt, et non pótero ad eam.

6. Quo ibo a **ſpíritu tuo**? * et quo a fácie **tua fúgiam**?

7. Si ascéndero in **cælum**, tu **illic** es: * ſi descéndero in **inférnum**, **ades**.

8. Si sumpſero pennas **meas dilúculo**, * et habitávero in **extrémis maris**:

9. Etenim illuc manus **tua dedúcet** me: * et tenébit me **déxtera tua**.

10. Et dixi: Fórsitan ténebræ **conculcábunt** me: * et nox illuminátio mea in **delíciis meis**.

11. Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox ſicut dies **illuminábitur**: * ſicut ténebræ ejus, ita et **lumen ejus**.

12. Quia tu poſſedíſti **renes meos**: * ſuſcepíſti me de útero **matris meæ**.

13. Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: † mirabília **ópera tua**, * et ánima mea **cognóſcit nimis**.

14. Non eſt occultátum os meum a te, quod fecíſti **in occulto**: * et ſubſtántia mea in **inferiórius terræ**.

15. Imperfēctum meum vidērunt óculi tui, † et in libro tuo **omnes scribēntur**: * dies formabúntur, et **nemo** in eis.

16. Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci **tui**, **Deus**: * nimis confortátus est princípátus eórum.

17. Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et **adhuc** sum tecum.

18. Si occíderis Deus **peccatóres**: * viri ságuinum, declináte **a** me.

19. Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitatés **tuas**.

20. Nonne qui odérunt te, **Dómine**, óderam? * et super inimícos tuos **tabescēbam**?

21. Perfēcto ódio óderam **illos**: * et inimíci **facti** sunt **mihi**.

22. Proba me Deus et **scito** cor **meum**: * intérroga me et cognósce **sémitas meas**.

23. Et vide, si via iniquitátis in **me** est: * et deduc me in **via ætérna**.

24. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

25. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. **Amen**.

Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis, 51.

ψ. Annuntiavérunt ópera Dei.

℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

i. g2

E - stó - te fortes in bel - lo, * et pugná - te cum an - tíquo

serpente: et ac - ci - pi - é - tis regnum æ - térnun, † al - le - lú - ia.

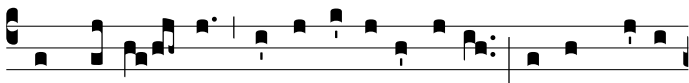
E u o u a e.

Post Septuag. † di - cit Dómi - nus.

IN FESTIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

IN I. VESPERIS.

I Antiphona 3. a.

UM es-set rex * in accú-bi-tu su-o, nardus me- a

de- dit o-dó-rem su- a-vi- tá- tis. *T. P.* Al-le- lú- ia.

Psalmus 109.

1. Di-xit Dómi-nus **Dómi-no** me- o: * Se-de a *dextris* me- is.
 2. Donec ponam inimícos **tuos**, * scabéllum pedum *tuórum*.
 3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex **Sion**: * domináre in médio inimicórum *tuórum*.
 4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum *génui* te.
 5. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem *Melchisedech*.
 6. Dóminus a **dextris tuis**, * confrégit in díe iræ suæ **reges**.
 7. Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra *multórum*.
 8. De torrén-te in **via bibet**: * proptérea exaltábit **caput**.
 9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.
 10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sácula sæculórum.
- Amen.

2. Ant.

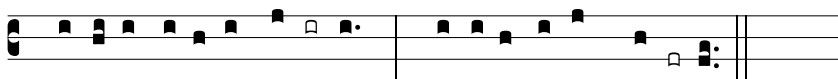
4. A*

L

Æva e-jus * sub cá-pi-te me- o, et déxte-ra il-lí- us

Psalmus 112.

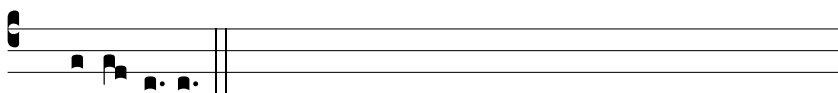
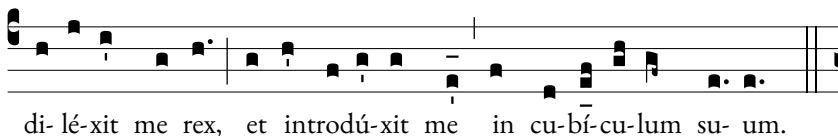
1. Laudá-te pú- e-ri **Dó**mi-num: * laudá-te *nomen* **Dó**mi-ni.
 2. Sit nomen **Dó**mini *benedí*ctum, * ex hoc nunc, et *usque in* **sæ**culum.
 3. A solis ortu usque *ad occá*sum, * laudábile *nomen* **Dó**mini.
 4. Excélsus super omnes *gentes* **Dó**minus, * et super cælos *glória* ejus.
 5. Quis sicut **Dó**minus Deus noster, qui in *altis* **há**bitat, * et humília réspicit *in cælo et in* **ter**ra?
 6. Súscitans a *terra* **ín**opem, * et de stércore *érigens* **pá**uperem:
 7. Ut cólloce eum *cum* **pr**íncipibus, * cum princípibus *pópuli sui*.
 8. Qui habitáre facit stérilem *in* **domo**, * matrem *filiorum lætántem*.
 9. Glória *Patri, et Fílio*, * et *Spirítui* **San**cto.
 10. Sicut erat in princípio, et *nunc, et* **sem**per, * et in *sæcula sæculórum*.
- Amen.

3. Ant.

3. b

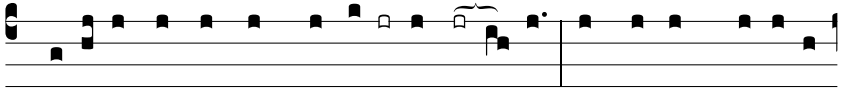
N

Igra sum sed formó-sa, * fí- li- æ Je-rú-sa-lem: íd-e- o

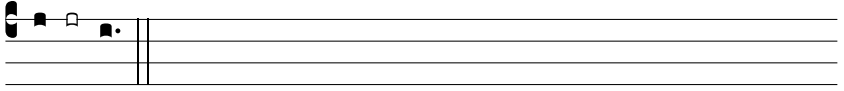

T. P. Al-le- lú- ia.

Psalmus 121.

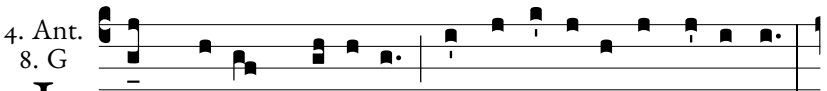

1. Læ-tá-tus sum in his quæ **di**cta sunt **mi**-hi: * In domum Dómi-ni

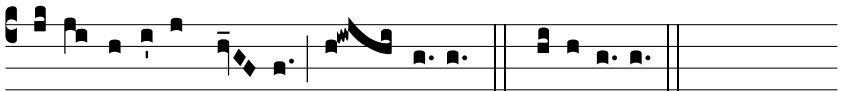
í-bimus.

2. Stantes erant **pedes** **no**stri, * in átriis tuis, *Jerúsalem*.
 3. Jerúsalem, quæ ædificátur ut **cívitas**: * cújus participátio ejus in *idípsum*.
 4. Illuc enim ascendérunt tribus, **tribus** **Dómini**: * testimónium Israel ad confiténdum nómini **Dómini**.
 5. Quia illic sedérunt sedes **in** judício, * sedes super domum **David**.
 6. Rogáte quæ ad pacem **sunt** *Jerúsalem*: * et abundántia diligénti**bus** te.
 7. Fiat pax in virtúte **tua**: * et abundántia in túrribus **tuis**.
 8. Propter fratres meos et **próximos** **meos**, * loquébar *pacem* **de** te:
 9. Propter domum Dómini **Dei** **no**stri, * quæsívi bona **tibi**.
 10. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spíritui **San**cto.
 11. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum.
- Amen.

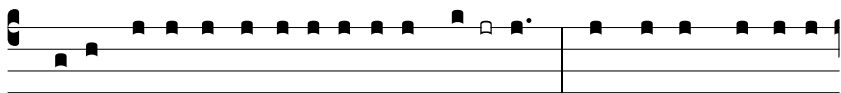
J

AM hi- ems tránsi- it, * imber áb-i- it et re-cés-sit:

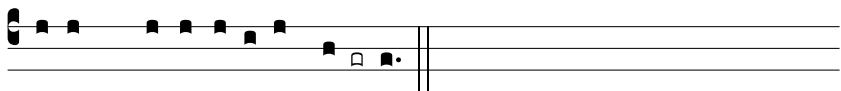

surge amí-ca me- a, et ve-ni. *T. P.* Alle-lú- ia.

Psalmus 126.

1. Ni- si Dómi-nus æ-di- fi-cá-ve-rit **do-** mum, * in va-num la-bo-ra-

vé-runt qui æ-dí-fi-cant e- am.

2. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

3. Vanum est vobis ante lucem **sú**rgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem *doló*ris.

4. Cum déderit diléctis suis **so**mnus: * ecce heréditas Dómini, filii: merces, *fructus* ventris.

5. Sicut sagíttæ in manu **pot**éntis: * ita filii *excussó*rum.

6. Beátus vir qui implévit desidérium suum ex **ips**is: * non confundétur cum loquétur inimícis suis *in* porta.

7. Glória Patri, et **F**ílio, * et **S**píritu **S**ancto.

8. Sicut erat in princípío, et nunc, et **sem**per, * et in *sæcula sæculórum*.
Amen.

5. Ant.

4. A*

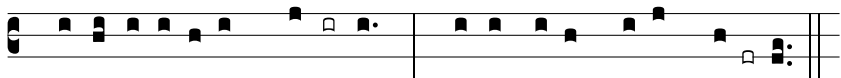
S

Pe-ci- ó-sa facta es * et su- á-vis in de- lí-ci- is tu- is,

sancta Dé- i Gé-ni-trix. *T. P.* Alle-lú- ia.

Psalmus 147.

1. Lauda Je-rú-sa-lem **Dó**mi-num: * lauda De- um tu- um **Si-** on.

2. Quóniam confortávit seras portárum *tuárum*: * benedíxit *filíis tuis* **in** te.

3. Qui pósuit fines *tuos* **pac**em: * et ádipe fruménti *sátiat* te.

4. Qui emíttit elóquium *suum* **terræ**: * velóciter *currit sermo* ejus.

5. Qui dat nivem *sicut* **lanam**: * nébulam sicut *cínere* **spárgit**.
6. Míttit crýstállum suam sicut *buccéllas*: * ante fáciem frígoris ejus *quis sus-tinébit*?
7. Emíttet verbum suum, et liquefáciat **ea**: * flabit spíritus ejus, et *fluent* aquæ.
8. Qui annúnciat verbum *suum* **Jacob**: * juštítias et judícia *sua* **Israel**.
9. Non fecit táliter omni *natió*ni: * et judícia sua non manifestávit **eis**.
10. Gloria Patri, et **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.
11. Sicut erat in princípío, et *nunc*, et **semper**, * et in sácula sæculórum. **Amen**.

Capitulum.

Eccli. 24, 14.

AB inítio et ante sácula creáta sum, † et usque ad futúrum sáculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Hic genuflectitur.

I.

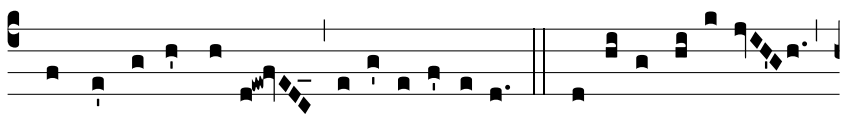
A - ve ma - ris stel - la, De - i Ma - ter alma, Atque semper

Virgo, Fe - lix cæ - li porta. 2. Sumens il - lud A - ve Gabri - é - lis

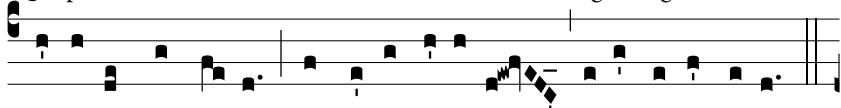
o - re, Funda nos in pa - ce, Mu - tans He - væ nomen. 3. Solve vin -

cla re - is, Pro - fer lumen cæ - cis: Ma - la nostra pel - le, Bo - na

cuncta posce. 4. Monstra te esse matrem: Sumat per te pre - ces,

Qui pro no-bis na-tus, Tu-lit esse tu-us. 5. Virgo singu-lá-ris,

Inter omnes mi-tis, Nos culpis so-lú-tos, Mi-tes fac et castos.

6. Vi-tam præsta pu-ram, I-ter pa-ra tu-tum: Ut vi-déntes Je-

sum, Semper col-læ-témur. 7. Sit laus De-o Pa-tri, Summo

Chri-sto de-cus, Spi-rí-tu i San-cto, Tri-bus honor unus. A-men.

Alter Tonus.

4.

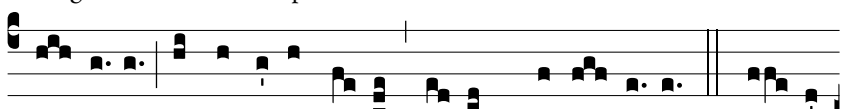
A

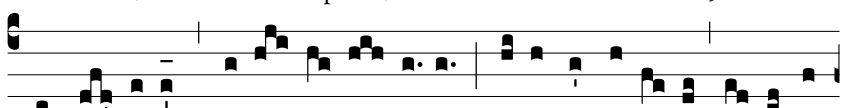
- ve ma-ris stel-la, De-i Ma-ter alma, Atque semper

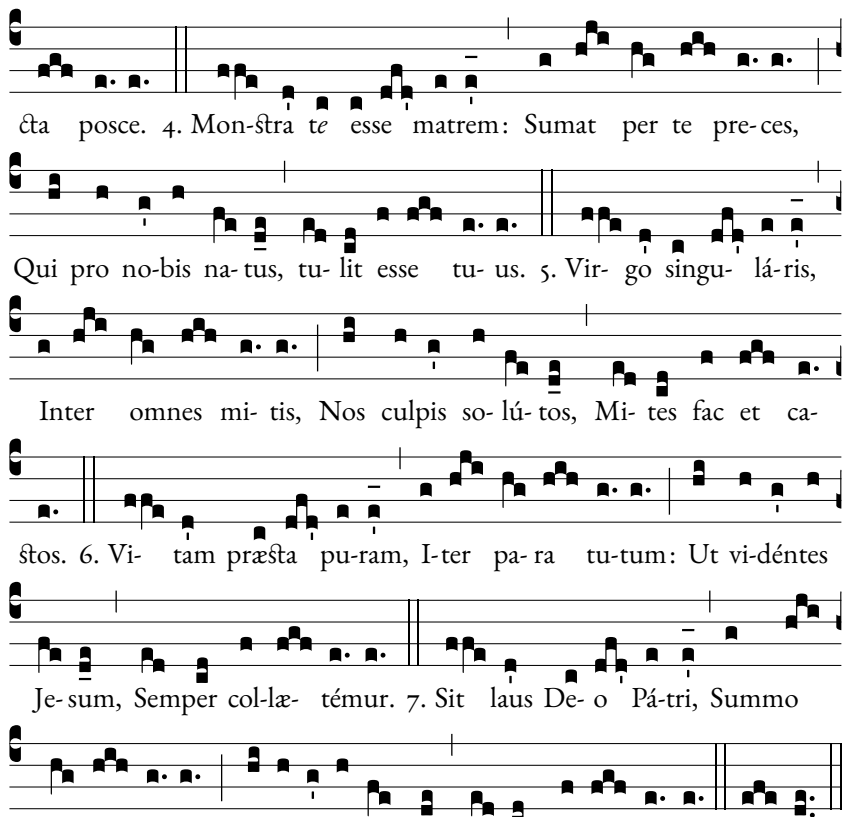
Vir-go, Fe-lix cæ-li por-ta. 2. Su-mens il-lud A-ve Gab-ri-é-

lis o-re, Funda nos in pa-ce, Mu-tans He-væ nomen. 3. Sol-ve

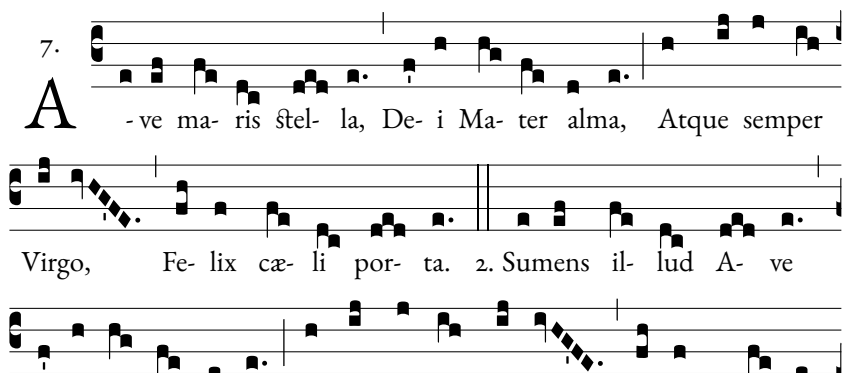

vin-cla-re is, Pro-fer lumen cæ-cis: Ma-la nostra pel-le, Bo-na cun-

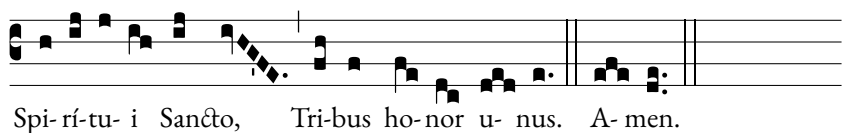
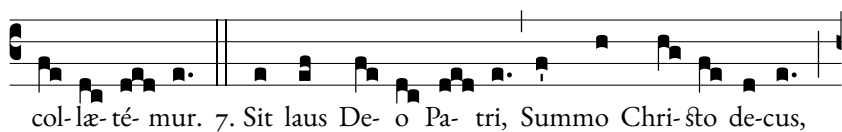
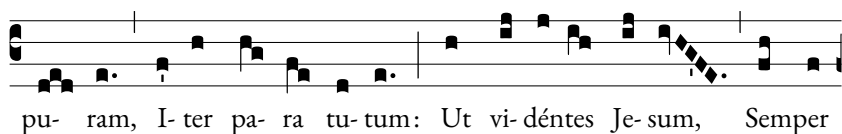
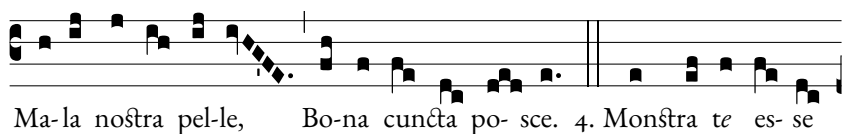
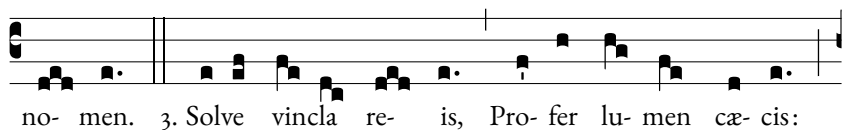

cta posce. 4. Mon-stra te esse matrem: Sumat per te pre-ces,
 Qui pro no-bis na-tus, tu-lit esse tu-us. 5. Vir-go singu-lá-ris,
 Inter omnes mi-tis, Nos culpis so-lú-tos, Mi-tes fac et ca-
 stos. 6. Vi-tam præsta pu-ram, I-ter pa-ra tu-tum: Ut vi-déntes
 Je-sum, Semper col-læ-témur. 7. Sit laus De-o Pá-tri, Summo
 Chri-što de-cus, Spi-rí-tu-i San-cto, Tri-bus honor u-nus. A-men.

Alter Tonus.

7.
A-ve ma-ris stel-la, De-i Ma-ter alma, Atque semper
 Virgo, Fe-lix cæ-li por-ta. 2. Sumens il-lud A-ve
 Gabri-él-is o-re, Funda nos in pa-ce, Mu-tans He-væ

ψ. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. (*T.P. Allelúia.*)

Ⲅ. Da mihi virtútem contra hoštes tuos. (*T.P. Allelúia.*)

Ad Magnificat, Antiphona.

4. E

S Ancta Ma-rí-a, * succúr-re mí-se-ris, ju-va pu-sil-lá-nimes, ré-fo-ve flé-bi-les: o-ra pro pó-pu-lo, inté-r-ve-ni pro cle-ro, intercéd-de pro de-vó-to femí-ne o se-xu: sénti-ant omnes tu-um ju-vá-men,† * qui-cúm-que cé-le-brant † tu-am sanctam fe-sti-vi-tá-tem. *T. P.* Al-le-lú-ia. E u o u a e.

In Feſto B.M.V. de M. Carmelo.

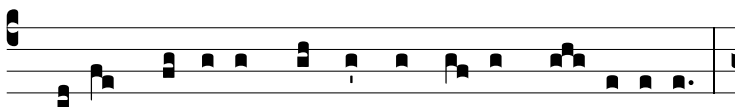
† tu- am so-lémnem commemo-ra-ti- ó-nem.

In Feſto Ss. Nominis B.M.V.

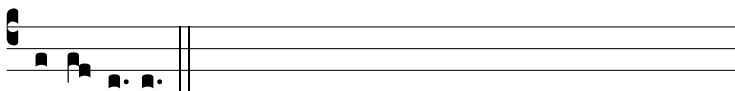

† tu- i sancti Nómi-nis commemo-ra-ti- ó-nem.

In Feſto B.M.V. Auxil. Chriſt.

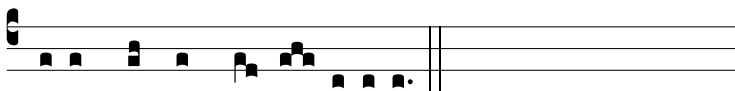

† qui- cúmque tu- um sanctum impló-rant au- xí- li- um.

Al-le- lú- ia.

In Feſto Patrocínii B.M.V.

† tu- um sanctum Pa-tro- cí-ni- um.

Oratio.

Concède nos famúlos tuos, quæsumus Domíne Deus, perpétua mentis et corpóris sanitáte gaudere: † et gloriósa beátæ Mariæ semper Virgínis intercessióne, * a præsénti liberáři trístítia, et æterna perfrúí lætítia. Per Dóminum.

¶ Ad Completorium, Hymnus ut notatur in Psalterio pro Festis B.M.V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis Vesperis, præter sequentia.

ψ. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. (T.P. Allelúia.)

℞. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (T.P. Allelúia.)

Ad Magnificat, Antiphona.

8. G

B E- á-tam me di-cent * omnes ge-ne-ra-ti- ó-nes, qui- a ancíl-

lam húmi- lem respé-xit De- us. *T. P.* Alle-lú- ia. E u o u a e.

OFFICIUM B. MARIÆ V. IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, preterquam in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ac nisi Festum IX Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feria VI dicuntur Antiphonæ et Psalmi feriales; et a Capitulo fit de S. Maria ut infra. Quod si Feria VI celebratum sit Officium IX Lectionum, de S. Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis, cum Ant., V. et Oratione ut infra; quæ Commem. omittitur quando Feria VI occurrit vel Duplex I classis, vel aliud ejusdem B.M.V. Officium.

Capitulum.

Eccli. 24, 14.

AB initio et ante sæcula creāta sum, † et usque ad futurum sæculum non desinam, * et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

I. **A**-VE ma-ris stel-la, De- i Ma-ter alma, atque semper Virgo,
fe-lix cæ-li porta. 2. Su-mens il-lud A-ve Gabri- é- lis o-re,
Funda nos in pa-ce, Mu-tans He-væ nomen. 3. Sol-ve vincla re- is,
Pro-fer lumen cæ-cis Ma-la nostra pel-le, Bo-na cuncta posce.
4. Mon-stra te esse matrem: Sumat per te pre-ces, Qui pro no-bis

na-tus, Tu-lit esse tu-us. 5. Vir-go singu-lá-ris, Inter omnes mi-tis,
 Nos culpis so-lú-tos, Mi-tis fac et castos. 6. Vi-tam præsta pu-ram,
 I-ter pa-ra tu-tum: Ut vi-déntes Je-sum Semper col-læ-témur.
 7. Sit laus De-o Pa-tri, Summo Chri-sto de-cus, Spi-rí-tu i San-cto,
 Tri-bus honor unus. A-men.

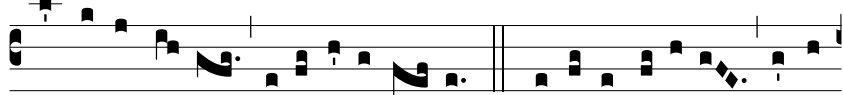
Alter Tonus.

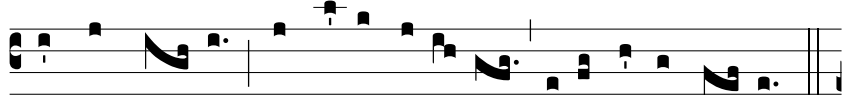
7.
A-ve ma-ris stel-la, De-i Ma-ter al-ma, Atque semper Vir-
 go, Fe-lix cæ-li por-ta. 2. Sumens il-lud A-ve Gab-ri-é-lis o-
 re, Funda nos in pa-ce, Mu-tans He-væ no-men. 3. Solve vincla
 re-is, Pro-fer lumen cæ-cis Ma-la nostra pel-le, Bo-na cun-cta

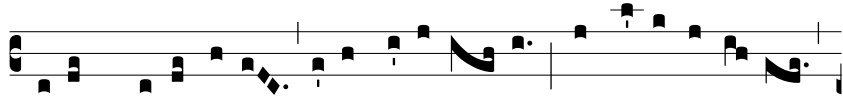
po- sce. 4. Monstra te esse matrem: Sumat per te pre- ces, Qui

pro no-bis na-tus, Tu-lit esse tu- us. 5. Virgo singu-lá-ris, Inter

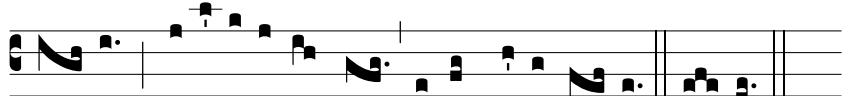
omnes mi- tis, Nos culpis so- lú- tos, Mi- tis fac et ca- stos. 6.

Vi- tam præsta pu- ram, I- ter pa- ra tu- tum: Ut vi- déntes Je- sum

Semper col- læ- té- mur. 7. Sit laus De- o Pa- tri, Summo Chri- sto

de- cus, Spi- ri- tu- i San- cto, Tri- bus honor u- nus. A- men.

ψ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℞. Propter éa benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

2. D

B

e- á- ta Ma- ter * et intácta Vir- go glo- ri- ó- sa Re- gí- na

mundi, intercéd- e pro no- bis ad Dómi- num. E u o u a e.

Oratio.

Concède nos famúlos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere: † et gloriósa beátæ Mariæ semper Virgínis intercessióne, * a præsentí liberári tristítia, et æterna perfrúí lætítia. Per Dóminum.

Vel alia Antiphona et Oratio pro temporis varietate, ut infra.

Post Orationem fit Suffragium de Omnibus Sanctis, ut sequitur:

S Ancti omnes * intercé-dant pro no-bis ad Dómi-num.
 ψ. Mirificávit Dóminus Sanctos suos.
 R. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defende perículis: * et, intercedénte beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem ** ut, destrúctis adversitatibus et erroribus univérsis * Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum nostrum.

Tempore autem Paschali, loco præcedentis Suffragii, fit commemoratio de Cruce, ut in Ordinario.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commem. ante ipsum Suffragium.

Completorium dicitur de Feria VI ut in Psalterio, nisi Festum præcedens exígat Completorium de Dominica.

Ad Completorium, Hymnus cantantur in tono solito de B.M.V., et in fine dicitur: Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

¶ *Post Nativitatem Domini usque ad Purificationem, Officium B.M.V. dicitur ut supra, præter sequentia.*

Ad Magnificat, Antiphona.

2. a

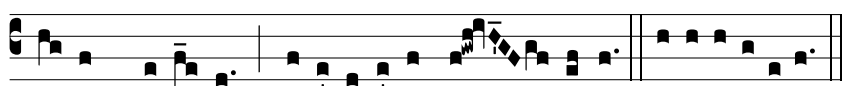

M A-gnum * hæ-re-di-tá-tis mysté-ri-um:

templum De-i fa-ctus est ú-te-rus né-sci-ens vi-rum:

non est pol-lú-tus ex e- a car- nem assúmens: o- mnes gen- tes vé-

ni- ent, di- céntes: Gló-ri- a ti-bi Dó- mi-ne. E u o u a e.

Oratio.

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

¶ Tempore Paschali, ♯ ♯. *additur Allelúia; et ad Magnif. dicitur sequens Antiphona.*

Ad Magnificat, Antiphona.

i. D₂

R E- gí-na cæ- li * læ- tá- re, al- le- lú- ia: qui- a quem me- ru-

í- sti por- tá- re, al- le- lú- ia: re- surré- xit si- cut di- xit, al- le- lú- ia:

o- ra pro no- bis De- um, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio Concède. Commem. de Cruce.

ADDITIONES ET VARIATIONES.

COMMUNE UNUS AUT PLURIUM SUMMORUM PONTIFICUM.

Omnia de Communi unius aut plurimorum Martyrum vel Confessoris Pontificis, juxta qualitatem festi, præter Orationem Gregem tuum, ut infra.

Oratio.

Gregem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde: † et per beátum *N.* (Mártýrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus.

Gregem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde: † et per beátos *N.* et *N.* (Mártýres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Die 31 Maii.

B. MARIÆ VIRGINIS REGINÆ.

Duplex II classis.

IN I VESPERIS.

Antiphonæ et Psalmi ut in Festis B.M.V., 59, præter sequentia:

Capitulum.

Eccli. 24, 5 et 7.

EGO ex ore Altissimi prodvī, primogénita ante omnem creatúram: † ego
in altíssimis habitávi, * et thronus meus in coluḿna nubis.

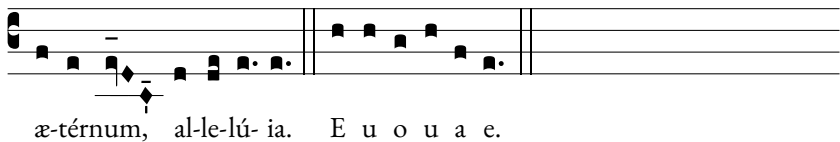
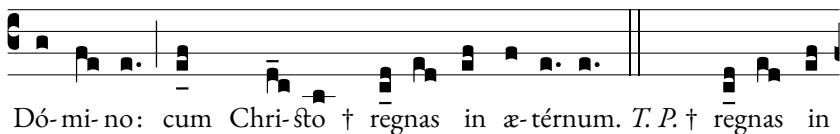
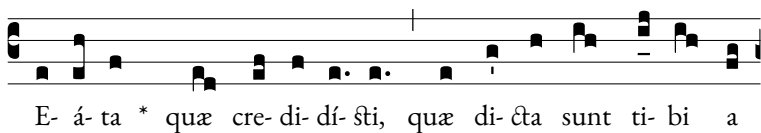
Hymnus Ave maris stella.

ψ. Salve, Regina misericordiae. (T.P. Allelúia.)

R. Ex qua natus est Christus, Rex noster. (T.P. Allelúia.)

Ad Magnificat, Antiphona.

8. G

B

Oratio.

Concéde nobis, quæsumus, Dómine: † ut, qui solemnitátem beátæ Mariæ
Vírginis Reginæ nostræ celebrámus; * ejus muníti præsídio, pacem in
præsénti et glóriam in futúro cónsequi mereámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia:

ψ. María Virgo cælos ascéndit. (T.P. Allelúia.)

℞. Cum Christo regnat in ætérnum. (T.P. Allelúia.)

Ad Magnificat, Antiphona.

2. D

B

E- á-ta Ma-ter * et intá-cta Virgo Ma- rí- a, glo-ri- ó- sa

Re- gí- na mundi, intercé- de pro no- bis † ad Dómi- num.

T. P. † ad Dómi-num, al-le- lú- ia. E u o u a e.

Die 15 Augústi.

IN ASSUMPTIONE B.M.V.

*Duplex I classis cum Octava communi.**Omnia ut in die, præter sequentia:*

Capitulum.

Judith 13, 22–23.

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimí-
cos nostros. † Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, * præ ómni-
bus muliéribus super terram.

Hymnus.

2.

O

Pri-ma, Vírgo, pró-di-ta E Condi-tó-ris spí-ri-tu,

Præ-de-şti-náta Al-tís-simi Ge-stáre in al-vo Fí-li-um.

2. Tu per-pes ho-ſtis fé-mi-na Prænunti-á-ta dámo-nis,

Opplé-ris u-na grá-ti-a In-tami-náta o-rí-gi-ne.

3. Tu ventre Vi-tam cónci-pis, Vi-támque ab A-dam pér-di-tam,

Di-æ-li-tándæ Ví-ctimæ Carnem mi-níſtrans ín-tegras.

4. Mer-ces pi-áclo dé-bi-ta, De-ví-cta mors Te dé-se-rit,

Almíque consors Fí-li-i Ad aſtra fer-ris córpo-re.

5. Tanta co-rúscans gló-ri-a, Na-tú-ra cuncta ex-tól-li-tur;

In Te vo-cá-ta vér-ti-cem De-có-ris omnis tánge-re.

6. Ad nos, tri-úm-phans, éx-su-les, Re-gí-na, ver-te lú-mi-na,

Cæli ut be-á-tam pá-tri-am, Te, consequámur, áuspi-ce.

7. Je-su, ti-bi sit gló-ri-a, Qui na-tus es de Vír-gi-ne,

Cum Patre et almo Spí-ri-tu, In sempi-térna sæ-cu-la. A-men.

ψ. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.

℞. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem, corpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti: † concéde, quæsumus; ut ad supérna semper inténti, * ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Die 22 Augústi.

FESTUM IMMACULATI CORDIS B.M.V.

*Duplex II classis.**Omnia ut in Festis B.M.V., 59, præter sequentia:*

IN I VESPERIS.

v̇. Dignáre me laudáre te Vírgo sacráta.

R̃. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

1. g

E X-sul-tá- vit * cor me- um in Dó-mi- no, et ex-al-tá- tum

eſt cor-nu me- um in De- o me- o, qui- a læ-tá- ta sum

in sa- lu- tá- ri tu- o. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus Sancti habitáculum præparáſti: † concéde propítius; ut eiúſdem immaculáti Cordis feſtívitátem devóta mente recoléntes, * ſecúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum.

Comm. preced.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in II Vesperis. Comm. sequentis.

Die 3 Septembris.

S. Pii X, Papæ.

Duplex. (m.t.v.)

Oratio.

DEUS, qui ad tuendam catholicam fidem, et universa in Christo instauranda sanctum Pium, Summum Pontificem, cælesti sapientia et apostolica fortitudine replevisti: † concède propitius; ut, ejus instituta et exempla sectantes, * præmia consequamur æterna. Per eundem Dóminum nostrum.

MUTATIONES IN ANTIPHONALI.

Excerpti de « Codice Rubricarum » et « Variationibus in
Breviario et Missali Romano ad Normam novi Codicis
Rubricarum »

De Dominicis.

Dominicæ sunt I aut II classis. Dominicæ I classis sunt:

- a. I–IV Adventus;
- b. I–IV Quadragesimæ;
- c. I–II Passionis;
- d. Dominica Resurrectionis seu Paschatis;
- e. Dominica in albis;
- f. Dominica Pentecostes.

Dominicæ Paschatis et Pentecostes sunt pariter festa I classis cum octava. Omnes aliæ dominicæ sunt II classis.

Dominica celebratur suo die, juxta rubricas. Officium et Missa dominicæ impeditæ nec anticipantur nec resumuntur.

Festum tamen Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virg. præfertur occurrenti dominicæ Adventus. Ad concurrentiam vero quod attinet, servetur norma, juxta rubricas.

Si in dominicis II classis per annum occurrent festum cujusvis tituli vel mysterii Domini, festum ipsum locum tenet dominicæ, de qua nulla fit commemoratio.

Hoc in casu, festum ipsum, « cum locum tenet dominicæ », acquirit I Vesperas, etiam si agatur olim de duplici majori: ita Festum S. Familiæ, Exaltationis S. Crucis (14 Sept.), Dedicationis basilicarum Ss. Petri et Pauli App. (18 nov.)

Dominica prima mensis ea intellegitur, quæ prima occurrit in mense, scilicet a die primo ad septimum mensis; dominica autem ultima, quæ diem

primum mensis sequentis proxime præcedit.

Item ad computandam primam dominicam mensium augusti, septembris, octobris et novembris, ratione lectionum Scripturæ occurrentis, ea dicitur prima dominica mensis, quæ cadit a die primo ad septimum mensis.

De festis.

Festa sunt primæ, secundæ aut tertiæ classis.

festæ I classis inter dies solemniiores adnumerantur, quorum Officium incipit a I Vesperis, die præcedenti;

Festæ II et III classis Officium habent quod per se decurrit a Matutino ad Completorium ipsius diei; festæ vero Domini II classis I Vesperas acquirunt, quoties, in occurrentia, locum tenent dominicæ II classis.

De feriis.

Feriæ sunt primæ, secundæ, tertiæ aut quartæ classis. Feriæ I classis sunt:

- a. Feria IV cinerum;
- b. omnes feriæ Hebdomadæ sanctæ.

Hæ feriæ festis quibuslibet præferuntur, et nullam admittunt commemorationem, nisi unam privilegiatam.

Feriæ II classis sunt:

- a. feriæ Adventus a die 17 ad diem 23 decembris;
- b. feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.

Hæ feriæ præferuntur festis particularibus II classis; si vero impediuntur, commemorari debent.

Feriæ III classis sunt:

- a. feriæ Quadragesimæ et Passionis, a feria V post cineres usque ad sabbatum ante dominicam II Passionis inclusive, superius non nominatæ, quæ præferuntur festis III classis;
- b. feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, superius non nominatæ, quæ cedunt festis III classis.

Hæ feriæ, si impediuntur, commemorari debent.

Omnes feriæ, numeris 23–25 non nominatæ, sunt feriæ IV classis; quæ numquam commemorantur.

Officium feriæ incipit a Matutino et explicit per se post Completorium; Officium vero sabbati, excepto Officio Sabbati sancti, explicit post Nonam.

De vigiliis.

Vigiliæ sunt primæ, secundæ aut tertiæ classis. Vigiliæ I classis sunt:

- a. vigilia Nativitatis Domini quæ, in occurrentia, locum tenet dominicæ IV Adventus, de qua, proinde, nulla fit commemoratio;
- b. vigilia Pentecostes.

Hæ vigiliæ festis quibuslibet præferuntur, et nullam admittunt commemorationem.

Vigiliæ II classis sunt:

- a. vigilia Ascensionis Domini;
- b. vigilia Assumptionis B. Mariæ Virg.;
- c. vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ;
- d. vigilia Ss. Petri et Pauli Apostolorum.

Hæ vigiliæ præferuntur diebus liturgicis III et IV classis; et, si impediuntur, commemorantur, iuxta rubricas.

Vigilia III classis est vigilia S. Laurentii.

Hæc vigilia præfertur diebus liturgicis IV classis; et, si impeditur, commemoratur, iuxta rubricas. Omnes aliæ vigiliæ supprimuntur.

Vigilia II aut III classis penitus omittitur, si occurrat in dominica quavis, aut in festo I classis, vel si festum cui præmittitur in alium diem transferri aut ad commemorationem reduci contingat.

Officium vigiliæ incipit a Matutino et explicit quando initium habet Officium festi subsequenter.

De octavis.

Celebrantur tantum octavæ Nativitatis Domini, Paschatis et Pentecostes, suppressis omnibus aliis, sive in calendario universali, sive in calendariis particularibus occurrentibus.

Octavæ sunt I aut II classis. Octavæ I classis sunt octavæ Paschatis et Pentecostes. Dies infra has octavas sunt I classis. Octava II classis est octava Nativitatis Domini. Dies infra octavam sunt II classis; dies autem octavus est I classis.

*Octava Nativitatis Domini modo peculiari ordinatur, scilicet:

- a. die 26 decembris, fit festum S. Stephani Protomart. (II classis);
- b. die 27 decembris, fit festum S. Joannis Ap. et Evang. (II classis);
- c. die 28 decembris, fit festum Ss. Innocentium Mart. (II classis);
- d. die 29 decembris, fit commemoratio S. Thomæ Episcopi et Mart.;
- e. die 31 decembris, fit commemoratio S. Silvestri I Papæ et Conf.;

- f. ex festis particularibus ea tantum admittuntur quæ sunt I classis et in honorem Sanctorum qui in calendario universali his diebus inscribuntur, etsi tantum ad modum commemorationis; cetera transferuntur post octavam.

De dominica infra octavam Nativitatis Domini, quæ scilicet a die 26 ad 31 decembris occurrit, semper fit Officium cum commemoratione festi forte occurrentis, iuxta rubricas, nisi dominica incidat in festum I classis: quo in casu, fit de festo cum commemoratione dominicæ.

Normæ peculiare pro ordinandis Officio et Missa infra octavam Nativitatis Domini inveniuntur in rubricis Breviarii et Missalis.

De anni temporibus.

Tempus natalicium decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad diem 13 januarii inclusive.

Huiusmodi autem temporis spatium comprehendit:

- a) tempus Nativitatis, quod decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad Nonam inclusive diei 5 januarii;
- b) tempus Epiphaniæ, quod decurrit a I Vesperis Epiphaniæ Domini usque ad diem 13 januarii inclusive.

De sancta Maria in sabbato.

In sabbatis, in quibus occurrit Officium de feria IV classis, fit de sancta Maria in sabbato.

Officium sanctæ Mariæ in sabbato incipit a Matutino et explicit post Nonam

De concurrentia dierum liturgicorum.

In concurrentia præferuntur Vesperæ diei liturgici classis superioris, et alteræ commemorantur vel non, iuxta rubricas.

Quando vero dies liturgici, quorum Vesperæ concurrunt, sunt eiusdem classis, dicuntur integræ secundæ Vesperæ de Officio currenti et fit commemoratio sequentis, iuxta rubricas.

TABELLA DIERUM LITURGICORUM SECUNDUM ORDINEM PRÆCEDENTIÆ DISPOSITA.

Dies liturgici I classis.

1. Feſtum Nativitatis Domini, dominica Reſurreſtionis et dominica Pentecoſtes (I classis cum octava).
2. Triduum ſacrum.
3. Feſta Epiphaniæ et Aſcenſionis Domini, Ss.mæ Trinitatis, Corporis Chriſti, Cordis Jeſu et Chriſti Regis.
4. Feſta Immaculatæ Conceptionis et Aſſumptionis B. Mariæ Virg.
5. Vigilia et dies octavus Nativitatis Domini.
6. Dominicæ Adventus, Quadreſimæ et Paſſionis, et dominica in albis.
7. Feriæ I classis ſuperius non nominatæ, nempe: IV cinerum et II, III et IV Hebdomadæ ſanctæ.
8. Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, quæ tamen locum cedit dominicæ occurrenti.
9. Vigilia Pentecoſtes.
10. Dies infra octavas Paſchatis et Pentecoſtes.
11. Feſta I classis Eccleſiæ univerſæ ſuperius non nominata.
12. Feſta I classis propria, nempe:
 1. Feſtum Patroni principalis rite conſtituti:
 - a. nationis,
 - b. regionis ſeu provinciæ ſive eccleſiaſtica ſive civilis,
 - c. diœceſis.
 2. Anniverſarium Dedicationis eccleſiæ cathedralis.
 3. Feſtum Patroni principalis rite conſtituti loci ſeu oppidi vel civitatis.
 4. Feſtum et anniverſarium Dedicationis eccleſiæ propriæ, aut oratorii publici vel ſemipublici, quod locum tenet eccleſiæ.
 5. Titulus eccleſiæ propriæ.
 6. Feſtum Tituli Ordinis ſeu Congregationis.
 7. Feſtum Fundatoris canonizati Ordinis ſeu Congregationis.
 8. Feſtum Patroni principalis rite conſtituti Ordinis ſeu Congregationis, et provinciæ religioſæ.
13. Feſta indulta I classis, primum mobilia, deinde fixa.

Dies liturgici II classis.

1. Fēsta Domini II classis, primum mobilia, deinde fixa.
2. Dominicæ II classis.
3. Fēsta II classis Ecclesiæ universæ, quæ non sunt Domini.
4. Dies infra octavam Nativitatis Domini.
5. Feriæ II classis, nempe: Adventus a die 17 ad diem 23 decembris inclusive, et feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.
6. Fēsta propria II classis, nempe:
 1. Fēstum Patroni secundarii rite constituti:
 - a. nationis,
 - b. regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis,
 - c. diœcesis,
 - d. loci seu oppidi vel civitatis.
 2. Fēsta Sanctorum aut Beatorum, de quibus n. 43 Codicis rubricarum.
 3. Fēsta Sanctorum alicui ecclesiæ propria (n. 45 Codicis rubricarum).
 4. Fēstum Fundatoris beatificati Ordinis seu Congregationis (n. 46 b Codicis rubricarum).
 5. Fēstum Patroni secundarii rite constituti Ordinis seu Congregationis, et provinciæ religiosæ (n. 46 d).
 6. Fēsta Sanctorum aut Beatorum, de quibus n. 46 e Codicis rubricarum.
7. Fēsta indulta II classis, primum mobilia, deinde fixa.
8. Vigiliæ II classis.

Dies liturgici III classis.

1. Feriæ Quadragesimæ et Passionis, a feria V post cineres usque ad sabbatum ante dominicam II Passionis inclusive, exceptis feriis Quatuor Temporum.
2. Fēsta III classis, in calendariis particularibus inscripta, et quidem primum fēsta propria, nempe:
 1. Fēsta Sanctorum aut Beatorum, de quibus n. 43 d Codicis rubricarum.
 2. Fēsta Beatorum alicui ecclesiæ propria (n. 45 d Codicis rubricarum).

3. Fēsta Sanctōrum aut Beatorum, de quibus n. 46 e Codicis rubricarum; deinde fēsta indulta, primum mobilia, deinde fixa.
3. Fēsta III classis, in calendario Ecclesiæ universæ inscripta, primum mobilia, deinde fixa.
4. Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, exceptis feriis Quatuor Temporum.
5. Vigilia III classis.

Dies liturgici IV classis.

1. Officium sanctæ Mariæ in sabbato.
2. Feriæ IV classis.

De commemorationibus.

Commemorationes sunt aut privilegiatæ aut ordinariæ. Commemorationes privilegiatæ fiunt in Laudibus et in Vesperis; commemorationes vero ordinariæ fiunt tantum in Laudibus,

Commemorationes privilegiatæ sunt commemorationes:

- a. de dominica;
- b. de die liturgico I classis;
- c. de diebus infra octavam Nativitatis Domini;
- d. de feriis Quatuor Temporum mensis septembris;
- e. de feriis Adventus, Quadragesimæ et Passionis;

Omnes aliæ commemorationes sunt commemorationes ordinariæ.

In Officio S. Petri semper fit commemoratio S. Pauli, et vicissim. Hæc commemoratio dicitur inseparabilis; et duæ orationes adeo in unam coalescere censentur ut, in numero orationum computando, pro unica habeantur.

Proinde:

- a. in Officio S. Petri aut S. Pauli, oratio alterius Apostoli additur, ad Laudes et ad Vesperas, sub unica conclusione, orationi diei, absque antiphona et versu;
- b. quoties vero oratio unius Apostoli addenda est ad modum commemorationis, huic orationi additur altera immediate, ante omnes alias commemorationes.

Ratio admittendi commemorationes hæc est:

- a. in diebus liturgicis I classis et in Missis in cantu non conventualibus, nulla admittitur commemoratio, præter unam privilegiatam;

- b. in dominicis II classis, una tantum admittitur commemoratio, scilicet de festo II classis, quæ tamen omittitur si commemoratio privilegiata facienda sit;
- c. in aliis diebus liturgicis II classis, una tantum admittitur commemoratio, scilicet aut una privilegiata aut una ordinaria;
- d. in diebus liturgicis III et IV classis, duæ tantum admittuntur commemorationes.

Ad commemorationes et orationes quod attinet, hæc insuper servantur:

- a. Officium, Missa aut commemoratio de aliquo festo vel mysterio unius Divinæ Personæ excludit commemorationem aut orationem de alio festo vel mysterio eiusdem Divinæ Personæ;
- b. Officium, Missa aut commemoratio de dominica excludit commemorationem aut orationem de festo vel mysterio Domini, et vicissim;
- c. Officium, Missa aut commemoratio de Tempore excludit aliam commemorationem de Tempore;

Commemoratio de Tempore fit primo loco. In admittendis et ordinandis aliis commemorationibus, servetur ordo tabellæ præcedentiæ. Quælibet commemoratio, quæ numerum pro singulis diebus liturgicis statutum superet, omittitur.

De initio et fine Horarum.

- 1. Horæ canonicæ, tam in publica quam in privata recitatione, omissis *Pater, Ave*, et respectivé *Credo*, inchoantur absolute, hoc modo:
 Vesperæ: a versu *Deus, in adiutorium*.
 Completerium: a versu *Jube, domne, benedicere*.
- 2. In officio tridui sacri et in officio defunctorum omnes Horæ, *Pater, Ave*, et respectivé *Credo*, incipiunt ut in Antiphonali notatur.
- 3. Horæ canonicæ, tam in publica quam in privata recitatione, absolvuntur hoc modo:

Vesperæ: versu *Fidelium animæ*.

Completerium: benedictione *Benedicat et custodiat*.

De conclusione officii.

Cursus cotidianus divini officii concluditur post Completerium, sueta antiphona B.M.V., cum versiculo *Divinum auxilium*. Indultum et indulgentiæ, pro recitatione orationis *Sacrosanctæ* concessa, eidem antiphonæ finali adnectuntur.

De quibusdam partibus in officio.

1. Antiphonæ dicuntur semper integræ ante et post psalmos et cantica, ad omnes Horas, tam maiores quam minores.
2. Hymni proprii quorundam sanctorum certis Horis assignati non transferuntur. In hymno *Iste confessor* numquam mutatur tertius versus, qui erit semper *Méruit suprémos laudis honóres*.
3. Quilibet hymnus semper dicitur sub conclusione quæ ipsi in Breviario assignatur, exclusa quavis conclusionis mutatione ratione festi vel Temporis.
4. Officium commemoratum nunquam doxologiam propriam inducit in fine hymnorum Officii diei.
5. Antiphonæ ad *Magnificat* feriarum tempore Septuagesimæ forte prætermisæ non resumuntur.
6. Ad Vesperas feriæ VI, tempore paschali, pro antiphona ad Magnificat resumitur antiphona ad Magnificat e II Vesperis dominicæ præcedentis.
7. Preces feriales dicuntur tantum in Vesperis officii feriarum IV et VI tempore Adventus, Quadragesimæ et Passionis, necnon feriarum IV et VI, et sabbati Quatuor Temporum, excepta octava Pentecostes, quando officium fit de feria.
8. Omnes aliæ preces omittuntur.
9. Suffragium Sanctorum et commemoratio de Cruce omittuntur.
10. Symbolum Athanasjanum recitatur in Festo Ss. Trinitatis tantum.

De aliis variationibus.

Festum cujusvis tituli vel mysterii Domini occurrens in Dominicam acquirit primas Vesperas.

Ad singulas partes officii quod attinet hæc servantur:

- a. In dominicis et festis I classis nihil innovatur.
- b. In festis II classis ad Vesperas fit ut in proprio et in communi; ad Completorium de dominica.
- c. In ceteris festis, vigiliis vel feriis, per omnes Horas fit ut in psalterio et proprio loco, nisi in Vesperis antiphonæ et psalmi specialiter assignati habeantur.

Variationes in calendario.

1. Fēsta, quæ tamquam *duplicita I classis* in calendariis indicantur, abhinc fiunt *fēsta I classis*.
2. Fēsta, quæ tamquam *duplicita II classis* in calendariis indicantur, abhinc fiunt *fēsta II classis*.
3. Fēsta, quæ tamquam *duplicita majora* aut *minora*; et fēsta, quæ tamquam semiduplicita (ab anno 1955 tamquam *simplicita*) in calendariis indicantur, abhinc fiunt *fēsta III classis*.
4. Fēsta, quæ tamquam *simplicita* in calendariis indicantur, et anno 1955 ad *commemorationem* sunt reducta, inscribuntur tamquam *commemorationes*.
5. Ad commemorationem insuper reducuntur:
 - a. festum S. Georgii Mart. (23 aprilis);
 - b. festum B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo (16 julii);
 - c. festum S. Alexii Conf. (17 julii);
 - d. festum Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. (8 augusti);
 - e. festum impressionis Stigmatum S. Francisci (17 septembris);
 - f. festum Ss. Eustachii et Sociorum, Mm. (20 septembris);
 - g. festum B. Mariæ Virg. de Mercede (24 septembris);
 - h. festum S. Thomæ Ep. et Mart. (29 decembris);
 - i. festum S. Silvestri I Papæ et Conf. (31 decembris);
 - j. festum septem dolorum B. Mariæ Virg. (feria VI post dominicam I Passionis).
6. Fiunt dies liturgici I classis:
 - a. Dies octavus Nativitatis Domini (1 januarii);
 - b. Commemoratio omnium Fidelium defunctorum (2 novembris), quæ tamen locum cedere pergit dominicæ occurrenti.
7. Fiunt dies liturgici II classis:
 - a. festum S. Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph (dominica I post Epiphaniam);
 - b. festum Cathedræ S. Petri Ap. (22 februarii); c) festum Exaltationis S. Crucis (14 septembris).
8. E calendario expunguntur fēsta:
 - a. Cathedræ S. Petri Romæ (18 januarii);
 - b. Inventionis S. Crucis (3 maii);
 - c. S. Joannis ante Portam Latinam (6 maii);

- d. Apparitionis S. Michælis Archangeli (8 maii); e) S. Leonis II (3 julii);
- e. S. Anacleti (13 julii);
- f. S. Petri ad Vincula (1 augusti);
- g. Inventionis S. Stephani (3 augusti).

Item, e calendario expungitur commemoratio S. Vitalis Mart. (28 aprilis).

- 9. In calendario inscribuntur festa:
 - a. Commemorationis Baptismatis D.N.J.C. (13 januarii);
 - b. S. Gregorii Barbadici Ep, et Conf. (17 junii);
 - c. S. Antonii Mariæ Claret Ep. et Conf. (23 octobris).
- 10. Transferuntur festa:
 - a. S. Irenæi, a die 28 junii ad diem 3 julii;
 - b. S. Joannis Mariæ Vianney, a die 9 ad diem 8 augusti.
- 11. Commemoratio Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii Mm. transfer-
tur a die 7 ad diem 8 octobris.
- 12. Mutatur denominatio:
 - a. festi Circumcisionis Domini, in «Octava Nativitatis Domini» (1 januarii);
 - b. festi Cathedræ S. Petri Ap. Antiochiæ, in «Festum Cathedræ S. Petri Ap.» (22 februarii);
 - c. festi Ssmi Rosarii B. Mariæ Virg., in «Festum B. Mariæ Virg. a Rosario» (7 octobris).

Circa festa quæ vi n. 8 *Variationum in Breviario et Missali romano ad normam Codicis rubricarum* e calendario universali expuncta sunt, pro calendariis particularibus hæc pressius statuuntur:

- a. festum S. Anacleti, quolibet titulo et gradu celebretur, transfertur in diem 26 aprilis, sub recto nomine S. Cleti;
- b. festum S. Vitalis transfertur in diem 4 novembris, una cum S. Agricola;
- c. festum Cathedræ S. Petri unice die 22 februarii celebrandum est.
- d. præstat ut festa sub n. 8 b, c, d, g, et h recensita, etsi alicubi tamquam Patronus principalis vel Titulus ecclesiæ habeantur, transferantur ad festa principalia, scilicet:
 - 1. festum Inventionis S. Crucis, a die 3 maii ad diem 14 septembris;
 - 2. festum S. Joannis ante Portam Latinam a die 6 maii ad diem 27 decembris;
 - 3. festum Apparitionis S. Michælis Arch., a die 8 maii ad diem 29

septembris;

4. festum S. Petri ad Vincula, a die 1 augusti ad diem 29 junii;
5. festum Inventionis S. Stephani, a die 3 augusti ad diem 26 decembris.

...

Variationes in Proprium Tempore.

18. Orationes pro diversitate Temporum abolentur.
19. Si vigilia Nativitatis Domini venerit in dominica, Officium ordinatur hoc modo: sabbato præcedenti, ad Vesperas, omnia dicuntur ut in sabbato ante dominicam IV Adventus. ...
21. In festo Ss. Innocentium Mart. (28 decembris): a) adhibetur color ruber paramentorum...
22. Dies a 2 ad 5 ianuarii sunt feriæ temporis Nativitatis Domini. Ad Officium et Missam horum dierum quod attinet, hæc animadvertantur:
 - a. *In Officio feriali*, antiphonæ et psalmi, ad omnes Horas ut in Psalterio... reliqua, una cum versu in responsorio brevi ad Primam, ut die 1 ianuarii.
 - b. *In festis*, ... nulla fit commemoratio feriæ.
23. Dies a 7 ad 12 ianuarii sunt feriæ temporis Epiphaniæ Domini. Ad Officium et Missam horum dierum quod attinet, hæc animadvertantur:
 - a. *In Officio feriali*, antiphonæ et psalmi, ad omnes Horas ut in Psalterio... reliqua, una cum versu in responsorio brevi ad Primam, ut in festo Epiphaniæ. Oratio dicitur ut in festo Epiphaniæ; in feriis autem post dominicam I occurrentibus, de eadem dominica. Diebus a 7 ad 12 ianuarii sumuntur etiam antiphonæ ad *Magnificat*, quæ singulis diebus propriæ assignantur; die vero 12 ianuarii, ad *Magnificat*, resumitur antiphona ad *Magnificat* e II Vesperis Epiphaniæ.
 - b. *In festis*, ... nulla fit commemoratio feriæ.
24. Die 13 ianuarii fit *Commemoratio Baptismatis D.N. Jesu Christi* (II classis). Ad...Vesperas et Completorium omnia dicuntur ut in festo Epiphaniæ, ... et oratio dicuntur ut die 13 ianuarii. Quod si occurrat eodem die dominica I post Epiphaniam, fit Officium de S. Familia, sine commemoratione Baptismatis Domini et sine commemoratione dominicæ...

...

29. Dies a feria VI post Ascensionem Domini usque ad vigiliam Pentecostes exclusive sunt feriæ temporis Ascensionis. Ad Officium et Missam horum dierum quod attinet, hæc animadvertantur:
- In Officio feriali*, antiphonæ et psalmi, ad omnes Horas ut in Psalterio pro tempore paschali; reliqua... ut in festo Ascensionis.
 - In festis*, ... nulla fit commemoratio feriæ.
30. Dominica olim infra octavam Ascensionis inscribitur tantum «Dominica post Ascensionem». Eius Officium ordinatur hoc modo:
- partes Ordinarii sumuntur e festo Ascensionis sicut in feriis huius temporis; capitula vero, antiphonæ ad *Magnificat*, et oratio sunt propria;
 - ad I Vesperas, psalmi de sabbato dicuntur sub antiphona *Alleluia, alleluia, alleluia*;
 - ad Vesperas [dominicæ] psalmi de dominica dicuntur sub antiphona *Alleluia, alleluia, alleluia* de tempore paschali;
- ...
33. ... Dominicæ et dies, olim infra octavam Ssmi Corporis Christi et Ssmi Cordis Iesu, celebrantur per omnia sicut reliquæ dominicæ et feriæ per annum.
- ...
37. Ad Vesperas feriæ IV et VI Quatuor Temporum mensis septembris, pro antiphona ad *Magnificat* repetitur antiphona quæ, in iisdem feriis, habetur ad *Benedictus*.
38. Sabbato ante dominicam primam octobris, ponatur sequens rubrica:
- Si prima dominica incidit in dies a 1 ad 3 octobris, mensis habet quinque dominicas, et Scriptura occurrens absolvitur integra, ut in Breviario habetur.
- Si vero prima dominica incidit in dies a 4 ad 7 octobris, tunc mensis habet quatuor dominicas tantum, et de Scriptura occurrenti omittitur illa pars, quæ tertiæ hebdomadae assignata est.
39. Sabbato ante primam dominicam novembris, ponatur sequens rubrica:
- Si prima dominica incidit in dies 1 vel 2 novembris, mensis habet quidem quinque dominicas, ultima tamen est prima Adventus, ita ut pro Scriptura occurrenti maneant quatuor tantum hebdomadae. Item quatuor dominicas tantum habet mensis, si prima dominica incidit in dies a 3 ad 5 novembris. His in casibus, de Scriptura occurrenti

omittitur illa pars, quae secundae hebdomadae assignata est.

Si vero prima dominica incidit in dies 6 vel 7 novembris, mensis habet quidem quatuor dominicas, ultima tamen est prima Adventus, ita ut pro Scriptura occurrenti maneant tres hebdomadae tantum. Hoc in casu, de Scriptura occurrenti omittitur illa pars quae primae et secundae hebdomadae assignata est.

Die 17 iunii, pro festo S. Gregorii Barbadici, ponatur hæc pars propria: Deus, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem pastoráli sollicitúdine, † et páuperum miseratióne claréscere voluísti: concéde propítius; ut, cuius mérita celebrámus, * caritátis imitémur exémpa. Per Dóminum.

Die 23 octobris, pro festo S. Antonii Mariæ Claret, ponatur hæc pars propria:

Deus, qui beátum Antónium Mariám Confessórem tuum atque Pontíficem, apostólicis virtútibus sublimásti, † et per eum novas in Ecclesiá clericórum ac vírginum famílias collegísti: concéde, quæsumus; ut, eius dirigéntibus mónitis ac suffragántibus mentis, * animárum salútem quærere júgiter studeámus. Per Dóminum.

Vesperæ defunctorum, cum suo Completorio proprio, diei 1 novembris olim assignatæ, transferuntur in Commemorationem omnium Fidelium defunctorum; sed si concurrant cum dominica, vel festo I classis, Officium Commemorationis omnium Fidelium defunctorum cessat post Nonam.

Celebratio tamen Vesperarum defunctorum post II Vesperas diei 1 novembris, quæ pro pietate fidelium peragi consuevit, continuari potest, una cum aliis piis exercitiis forsitan consuetudine traditis, tamquam peculiare pietatis obsequium.

Variationes in Commune Sanctorum.

In Communi Dedicationis ecclesiæ, in initio, ponatur sequens rubrica: Festum Dedicationis ecclesiæ est festum Domini.

In ipso die Dedicationis ecclesiæ, dicitur Officium de die liturgico occurrenti usque ad Nonam.

...

A Vesperis ipsius diei Dedicationis, dicitur Officium de Dedicatione ecclesiæ, quod protrahitur usque ad Completorium diei sequentis, et dicitur ad modum Officii festi I classis.